

Er is iets mis met mij

BLIJSPEL

DOOR

KARL WAUTERS

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande schriftelijke toestemming van
AUTEURSBUREAU ALMO bvba waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.
Jan Van Rijswijcklaan 282 B – 2020 ANTWERPEN
Tel: 03/260.68.16-17 Fax: 03/216.95.32 E-mail: bestellingen@almo.be

ER IS IETS MIS MET MIJ

BLIJSPEL GESCHREVEN DOOR: KARL WAUTERS

6 dames – 5 heren

Met :	Alex Adams	
	Angela	(zijn vrouw)
	Anja	(ook zijn vrouw)
	Godfried	(zijn baas)
	Simonne	(zijn moeder)
	Rita	(moeder van Angela)
	Willy	(vader van Anja)
	Hans	(Buur van Alex)
	Claudio	(barman)
	Denise	(vrouw van Godfried)
	Annie	(.....)

Korte inhoud:

Alex Adams lijdt aan een dissociatieve stoornis. Hoor ik u nu niet zeggen: Wat is dat nu weer? Nee, het is geen ziekte, maar een ander woord voor dagdromen. Maar Alex droomt veel, heel veel zelfs en in zijn dromen is hij telkens met 2 vrouwen tegelijk getrouwd. Vele mannen zouden dit misschien direct zien zitten. Alhoewel!!

Na het bekijken van dit toneelstuk zal er vast anders overgedacht worden.

“Dit toneelstuk is ook te verkrijgen in maxi versie. Met 1 droom meer”

Decor: Dit blijspel wordt gespeeld met zetstukken. Men kan dus perfect in zwarte doeken spelen. Bij elke scene word er een overzicht gegeven van de belangrijkste decorstukken. Men moet wel rekening houden met 3 ingebeelde deuren. Deur 1 is links vooraan (de voordeur). Deur 2 is rechts vooraan en Deur 3 is midden achter. Indien men met een vast decor werkt

moet men zorgen dat het behangpapier neutraal is. Er zijn immers verschillende scènes die zich telkens ergens anders afspelen. De aankleding van de verschillende scènes is volledig in handen van de regisseur.

Proloog:

Nota auteur: *Beginnen doen we met een proloog. Dit kan voor het doek op het podium of vooraan in de zaal of op een extra klein podium links of rechts vooraan.*

(Alex Adams komt tevoorschijn. Voor hij iets begint te zeggen kijkt hij iedereen goed aan)

Alex: Er is iets mis met mij!! Ze zeggen dat ik ziek ben. In mijne kop. Ik lijd aan een dissociatieve stoornis. Dat is een psychische aandoening waarbij dissociatie het belangrijkste onderdeel is. Je hebt 4 soorten van die mannen. Dissociatieve amnesie, dissociatieve fugue, dissociatieve identiteitsstoornis en depersonalisatiestoornis. Kunnen jullie nog volgen? (even wachten) In het begin, ik (ook) niet, maar ik ben er voor naar de dokter geweest en die zegt dat ik ze alle 4 heb. Ik zal het eens proberen uit te leggen in verstaanbare taal.

Ten eerste: Ik kan bepaalde herinneringen, bijvoorbeeld trauma's, vooral over mij zelf, iets wat ik mee gemaakt heb, niet terughalen. Getrouwd zijn met een kwade vrouw is zo iets. Zijn er hier mannen in de zaal die in zo 'n geval zitten? (een beetje wachten bij geen antwoord) Niet allemaal tegelijk hé.

Ten tweede: Ik heb vluchtgedrag. Bijvoorbeeld bedreigingen van andere, mensen die zich moeien. Ruzie met moeder of vooral schoonmoeder is zo iets. Zijn er hier mannen in de zaal die in zo 'n geval zitten? (een beetje wachten bij geen antwoord) Niet allemaal tegelijk hé.

Ten derde: ik denk dat ik alles dubbel heb en toch weer niet. 2 vrouwen hebben is zo iets. Zijn er hier mannen in de zaal die in zo 'n geval zitten? (een beetje wachten bij geen antwoord) Niet allemaal tegelijk hé.

Ten vierde: Ik heb het gevoel dat ik alleen sta in het leven en dat iedereen tegen mij is. Bijvoorbeeld op mijn werk. Ik kan niets goed doen op mijn werk. Ik doe nochtans mijn best, Ik stel mijn baas zaken voor om de firma beter te laten lopen maar alles wat ik zeg gaat in dovenmansoren. Dat is hetzelfde als thuis. Mijn vrouw hoort ook niets. Ik moet eens dringend met haar naar de brandweer om haar oren te laten uitspuiten. Zijn er mannen in de zaal die willen meegaan? (een beetje wachten bij geen antwoord) Niet allemaal tegelijk hé.

Maar om een lang verhaal kort te maken, ik ben een dromer maar alleen overdag want 's nachts dan snurk ik. En redelijk vlug want terwijl mijn vrouw tegen mij praat dan ben ik al een boom aan het doorzagen. Maar overdag droom ik dus. Het is zo erg dat ik werkelijkheid en fantasie moeilijk uit elkaar kan houden. Maar nu vragen jullie zich natuurlijk af: Wat ik zoal droom? Ik zal er eens wat vertellen, want dat is nog zoiets, ik onthoud alles. Mijn dromen lijken op elkaar en toch zijn ze verschillend. Luister, ik werk als verkoper in een groot bedrijf van elektrische toestellen. Alles waar een kabel aanhangt kan je bij ons krijgen. Op zekere dag had ik een geweldig idee voor de zaak, dus had ik een afspraak gemaakt met mijn baas, op zijn kantoor.....
(Alex verdwijnt)

Droom 1:

Nota auteur: *Als het doek open gaat kijken we binnen in het bureel van Godfried Verworst. De aankleding is volledig naar wens van de regisseur maar er dient wel een bureel en grote kast op het podium te staan waar een persoon gemakkelijk in en uit kan.*

(De scene is leeg. Er wordt enkele malen geklopt. Daarna verschijnt Alex via deur 2. Dit is de inkomdeur van het bureel)

Alex: Mijnheer directeur. (stilte) Mijnheer directeur! Oei, hij is er niet. Ik zal maar even gaan zitten en wachten.
(Alex gaat zitten aan het bureel. Hij kijkt strak voor zich uit. Na enkele ogenblikken zien we een lichtflits. **De droom van Alex start**)
Mijnheer directeur! Mijnheer directeur!
(We horen de gsm van Alex, die opneemt)
Hallo, met Alex.
(stilte)
Hey schat, wat is er?
(stilte)
Natuurlijk ben ik blij dat ik je hoor. Maar, het is wel onverwachts moet ik zeggen.
(stilte)
Iets vergeten? Wat dan?
(stilte)
Mijn bokes? Ben ik mijn bokes vergeten?
(stilte)
Dan ben ik ze waarschijnlijk vergeten in mijn tas te stoppen.
(Stilte)
Maar nee, schat. Dat hoeft je niet te doen. Ik koop wel ergens een broodje.
(stilte)
Schat!! Schat!!
(kijkt in hoorn)

Nu heeft die afgelegd. Die gaat zeker naar hier komen..
(Opeens gaat de kast open en Godfried Verworst komt eruit)

Alex: Mijnheer Verworst, wat heeft dat te betekenen?

Godfried: Zie je dat niet mijnheer Adams?

Alex: Ja, jij komt uit de kast.
(Godfried gaat naar Alex)

Godfried: Ja, inderdaad, ik kom eindelijk uit de kast.

Alex: Zat je daar dan al lang?

Godfried: Versta je me niet? 'Ik kom uit de kast.'

Alex: Dat heb ik gezien.

Godfried: Maar nee!! Luister goed!
(hij zegt het traag maar met grote gebaren.)
Ik ...kom... uit... de...kast...

Alex: (ook traag) Ik...heb...het...gezien.

Godfried: Maar nee, zo bedoel ik het niet. Wacht even.
(hij gaat richting kast)
Kijk goed mijnheer Adams en denk logisch na.
(Godfried kruipt terug in de kast en komt er meteen terug uit)

Alex: U bent weer in de kast gekropen.

Godfried: Ja, inderdaad en wat denkt u dat dit wil zeggen?

Alex: Dat u graag verstoppertje speelt.
(Godfried gaat naar Alex)

Godfried: Maar nee! Snap jij nu niets? Ik ben anders en ik heb het nu pas ontdekt.

Alex: Dat wist ik allang mijnheer Verworst.

Godfried: Serieus? Hoe heb je het dan gemerkt?

Alex: Aan alles. Uw manier van doen, spreken, lopen, uw medewerkers aankijken en zo voort.

Godfried: En wat vindt je daarvan?

Alex: Ik vind dat super goed. Ik heb graag dat je zo bent.

Godfried: Echt?

Alex: Ja.

Godfried: Ben jij ook anders?

Alex: Dat weet ik niet. Jij zou dat beter moeten weten dan ik. Ik ben toch niet jouw enige.

Godfried: Ik heb nu pas ontdekt dat ik anders ben, dus ik heb nog niemand. Maar als ik eerlijk moet zijn. Ik heb het voor u. Jij bent de beste.

Alex: Dank u.
(Godfried gaat naar de achterdeur)

Godfried: Blijf hier. Ik ga iets halen om het ijs te breken.

Alex: Ijs breken? Waarom? Wat wil je daarmee zeggen?

Godfried: Dat zal je wel merken.
(Godfried af deur 3, maar komt direct terug op)
Mijnheer Adams, Kan jij even mijn werk overnemen? Zo dadelijk komen de nieuwe secretaresse en de vloerhostess. Die laatste moet op het matje komen. De wc werd gisteren niet proper gemaakt.

Alex: Geen probleem.
(Godfried af deur 3)
Die doet raar. Ik vind hem de beste baas die ik ooit had maar daarom moet hij toch niet zo raar doen.
(Er wordt geklopt)
Dat zal de eerste bezoeker zijn.
(Alex gaat aan het bureel zitten en roept)
Kom binnen!!
(Deur 2 gaat open en Hans komt binnen. Hij is zeer opvallend gekleed en draagt een roze handtas)

Hans: Dag mijnheer, mag ik binnenkomen?

Alex: Natuurlijk. Ik verwachtte eigenlijk iemand anders, maar kom maar binnen. Wat kan ik voor je doen?

Hans: Ik zoek Snoepie.

Alex: Snoepie? Die ken ik niet.

Hans: Jij kent die niet? Die werkt hier.

Alex: In de verkoop?
(Hans gaat op een stoel aan het bureel zitten rechtover Alex)

Hans: Dat hoop ik toch. Dan mag hij aan mij een naaimachine verkopen want ik naai graag.

Alex: Heeft uw Snoepie een naam?

Hans: Dat weet ik niet. Ik ken hem eigenlijk niet.

Alex: Hou je mij voor de gek?

Hans: Maar nee schat. Luister, het zit zo. Ik ben de nieuwe bovenbuur van mijne Snoepie en ik kom hem verrassen.

Alex: Bovenbuur? Woont uwe Snoepie op een appartement?

Hans: Ja, op de gelijkvloers en ik, zoals ik al zei, boven. Op hem!! Allee, ik bedoel boven hem.

Alex: Je weet ook niet hoe hij eruit ziet?

Hans: Nee, ik zit nog maar enkele uren boven op hem, ik bedoel, ik woon op hem, Nee, ik bedoel ...

Alex: (invallen) Ik versta het. Dus je hebt hem nog nooit gezien?

Hans: Nee, maar dat zal zeker nog komen.

Alex: Met wat kom je hem verrassen?

Hans: Met bokes. Ik heb die gekregen van een vrouw. Ik hoop alleen dat die vrouw de zuster was van mijne snoepie en niet de echtgenote, want ik wil hem helemaal voor mij alleen.
(Alex weet niet meer wat te zeggen. Hij kijkt voor zich uit)
Wat is er? Tong verloren?

Alex: Neen.

Hans: Ken jij die vrouw?

Alex: Ja.

Hans: (fier) Uw zuster?

Alex: Ja, eu, nee!!!

Hans: Je hebt eerst ja gezegd.
 (kijkt hem aan)
 Maar dan ben jij mijne snoepie!!!
 (Nu weet Alex zeker niet meer wat te zeggen)
 Waaw, Jij bent een lekker stuk. Mister België is er niets tegen.
 (Hans staat recht en gaat richting Alex)
 Kom, we breken het ijs.
 (Hans wil Alex vast nemen maar deze springt vlug recht en zet het op een loopje. Beide heren lopen achter elkaar)

Alex: Wat is dat hier vandaag!! Iedereen wil het ijs breken!!
 (Na enkele ronden rond het bureel slaagt Alex erin om in de kast te kruipen)

Hans: Kom uit die kast Snoepie!! Alsjeblieft, kom eruit, dan kan je kennis maken met mijne René en mij.

Alex: (vanuit de kast) Uwe René? Wie is dat? Uw broer?

Hans: Bijlange niet. (kijkt naar zijn broek - glunderend) Mijne René heb ik altijd mee. Dat is mijne trofee en altijd goed voor mijne portemonnee.

Alex: (vanuit de kast) Ik begrijp het niet.

Hans: Kom dan uit de kast Snoepie en ga met me mee naar mijn bedstee. Daar is mijne René en dat is een echte kadee.
 (er wordt geklopt)
 Snoepie, er is volk voor u.

Alex: (vanuit de kast) Nee, nee, ik durf niet. Handel jij dat maar af. Dat is hoogstwaarschijnlijk de poetsvrouw. Die moet op het matje komen want ze heeft gisteren de wc niet proper gemaakt.

Hans: (roept) Kom binnen!
 (Anja komt op via deur 2. Ondertussen kijkt Hans rond.)

Anja: Dag mijnheer. Is het hier dat ik moet zijn?
 (Hans kijkt nog steeds rond)

Hans: Inderdaad schatje.

Anja: Zoek je iets?

Hans: Ja liefje, maar ik vind het niet.

Anja: Kan ik helpen?

Hans: Ik zoek een matje voor u, want je bent stout geweest.

Anja: Stout geweest? Het is de eerste maal dat ik hier kom.

Hans: Nee, nee. Zo moet je niet beginnen. Jij moet op het matje komen.
(doet zijn handtas open)
Oh wacht. Ik heb iets gevonden.
(hij haalt een minirokje tevoorschijn)
Hier mag je gaan opstaan.
(hij legt het op de grond)

Anja: Dat is een minirok. Ben jij een travestiet of zo?

Hans: Ja liefje. Ik gebruik dit minirokje als ik werk.

Anja: Zijn dat hier allemaal travestieten?

Hans: Natuurlijk zoetje, hier zijn nog vele andere straffe stieren.
(vanuit de kast horen we iemand hoesten)

Anja: Wat is dat? Er komt geluid uit de kast.

Hans: Dat is mijne Snoepie.

Anja: Uw Snoepie?

Hans: Mijn grote liefde in wording.
(Hans gaat naar de kast)

Anja: Is dat ook een traves....

Hans: (invallen) Een echte stier is dat.
(tot Alex) Kom maar uit de kast Snoepie. Het spelletje heeft lang genoeg
geduurd.
(De kast gaat open en Alex komt eruit)

Anja: Alex!!

Alex: Anja!!

Hans: Kennen jullie elkaar Snoepie? Is dat uw nicht?

Anja: Nee! Dat ben jij!

Alex: (voorzichtig) Dat is mijn vrouw.

Anja: Wat heeft dit te betekenen? Bedrieg je me met een man? En dat terwijl ik een kind draag van u! Wat voor een man dan nog. Een travestiet!

Hans: Hij bedriegt u niet. Hij bedriegt mij! En dat dan nog voor we samen zijn. Ik ben hier weg.
(Hans kruipt in de kast)

Anja: Wel? Ik eis een verklaring. Wat doe jij hier met een travestiet?

Alex: Het is een misverstand.
(Godfried komt op via de achterdeur. Hij heeft een rose kamerjas aan en ook de rose pantoffels ontbreken niet)

Godfried: Hier ben ik terug.

Anja: En wie is dat? Uw nummer 2?

Alex: Dat is mijn baas.

Anja: Wat!! Walgelijk!! Ik ben hier weg!!
(Anja verdwijnt via deur 2. Alex wil haar achterna gaan)

Alex: Anja! Kom terug! Ik kan het uitleggen!
(Godfried gaat naar Alex)

Godfried: Trek het je niet aan mijnheer Adams. Ze komt wel terug.

Alex: Denk je dat? Ik ben er niet gerust in.

Godfried: Natuurlijk. Het komt allemaal in orde. Je moet zo gespannen niet zijn.
(Godfried legt zijn hand op de schouder van Alex)
Weet je waar jij behoefte aan hebt?

Alex: Aan een goed glas bier om mijn miserie door te spoelen.

Godfried: Nee. Jij hebt behoefte aan een aanraking. Een massage zal je goed doen.

Alex: Misschien wel. Maar dan moet ik naar een massagesalon.

Godfried: Je hoeft niet naar een massagesalon. Het salon is hier.

Alex: Hier?
(Godfried neemt hem mee naar het bureau)

Godfried: Dit is de massagetafel.

Alex: Nee, dit is uw bureau. Maar wat heeft u nu aan?

Godfried: Een kamerjas. Een roze kamerjas. Dit hoort nu bij mij want ik ben uit de kast gekomen.
(Godfried gooit alles wat op het bureel staat op de grond)

Alex: Wat doet jij nu?

Godfried: Mijn massage tafel vrij maken. Doe uw kleren uit en leg je maar op het bureel.

Alex: Meen jij dat nu?

Godfried: Zeker. Jij zit vol stress en ik ga je een massage geven waar je nog lang zal aan denken.
(Alex kijkt Godfried aan)
Doe je kleren maar uit.
(Alex doet voorzichtig zijn kleren uit. Hij begint uiteraard met zijn jas en even later staat hij in zijn bloot bovenlichaam)

Alex: Mijn broek ook?

Godfried: Dat zou lief zijn als je dat voor me doet.
(Alex aarzelt even maar begint dan toch met het los maken van zijn broek)
(vlug) Wacht! Laat dat maar voor straks na de massage.
(Alex gaat op het bureel liggen)
Mijnheer Adams, Jij hebt een schitterend lichaam. Zo mooi, zo puur.

Alex: Kan je soms de deur op slot doen?

Godfried: Waarom? Ik ben uit de kast gekomen!! Iedereen mag het weten.

Alex: Maar niet iedereen mag weten dat ik hier zo lig.
(Godfried neemt een flesje massageolie uit zijn kamerjas)

Godfried: Waarom niet? Dit kan toch geen kwaad? Moest er nu iemand onverwachts binnenkomen dan zal die persoon het niet erg vinden om u hier zo te zien liggen.
(Godfried doet massageolie op de rug van Alex)

Alex: Auw, das koud.

Godfried: Dat is maar voor even.
(Godfried begint te masseren)
Weet u dat ieder mens geboren wordt met de behoefte aan aanraking.

Alex: Dat kan wel zijn. Maar die aanraking moet niet gebeuren op een bureel en zeker niet door een man.

Godfried: Er zijn genoeg mannen die elkaar masseren. Vanaf heden mag ik dat ook want ik ben uit de kast gekomen.

Alex: Ik niet!

Godfried: Kalm mijnheer Adams. Denk aan de stress. Alleen genieten moet je doen Een massage mijnheer Adams kan...Mag ik Lexke zeggen?

Alex: Zeg wat je wil maar doe verder want ik wil hier weg.

Godfried: Wel Lexke, een massage kan de hartslag, de bloeddruk en de hoeveelheid stress hormonen verlagen, waardoor ons afweersysteem beter kan functioneren.

Alex: Heb je dat alleen gevonden?

Godfried: Ik weet dit al lang en de temperatuur hier in het bureel mag niet te warm en niet te koud zijn.

Alex: Amaai, echt interessant.
Mijnheer Verworst, kunnen we nu....

Godfried: (invallen) Stop! Stop! Stop! Niet zo zakelijk. Als ik u Lexke mag noemen, dan mag jij me Frietje noemen.

Alex: Mag ik nu eindelijk zeggen wat ik wil zeggen?

Godfried: Natuurlijk. Maar is het niet lekker die massage?

Alex: Het doet wel deugt moet ik zeggen.

Godfried: Zie je wel. Frietje heeft gelijk. De stress zal langzaam uit je lichaam verdwijnen.
(Er komt geluid vanuit de kast)
Wat is dat? Er komt geluid uit de kast? Weet jij daar iets van?

Alex: Spijtig genoeg wel.

Godfried: Zit er iets in de kast?

Alex: Ja, iemand van uw soort.

Godfried: Iemand die zichzelf ontdekt heeft?

Alex: Ja, en als je het mij vraagt al een heel tijdje.

Godfried: Blijf liggen.

(Godfried gaat naar de kast)
Hey, daar in de kast! Kan je zo vlug mogelijk naar buiten komen?

Hans: (vanuit de kast) Natuurlijk! Mag mijne René ook mee?

Godfried: Uw René? Zitten jullie daar met zijn twee?

Hans: (vanuit de kast) Ja en nee.

Godfried: Hoe verklaar je dat?

Hans: (vanuit de kast) Je zal het direct zien. We komen eraan.
(De kast gaat open en Hans komt eruit. Hij heeft enkel een onderbroek aan. Liefst zo gek mogelijk. Bijvoorbeeld: een onderbroek in de vorm van een olifant met een slurf. Een boxershort kan ook. Als het maar grappig is)
Hier zijn we dan. René en ik.

Godfried: Waaaw. Jij bent duidelijk al een hele tijd uit de kast gekomen.

Hans: Inderdaad, al heel lang en ik ben niet alleen uit de kast gekomen maar ook uit vele andere dingen. En ergens ingekropen ben ik nog meer.

Godfried: Oh ja, vertel!

Hans: Wel....

Alex: (invallen) Wordt er hier nog gemasseerd of hoe zit dat?

Godfried: Oh ja! We doen verder.
(Godfried gaat terug naar het bureel)

Hans: Mogen wij (kijkt naar beneden) meedoen?

Godfried: Natuurlijk.
(Godfried neemt het flesje massageolie om nog wat olie op de rug van Alex te doen. Hans gaat naar het bureel)

Hans: Hola Paula! Wat een rug! Snoepie, Jij bent een lekker dier!

Godfried: Je gaat hem van mij toch niet afpakken?

Hans: We zullen hem samen gebruiken.

Alex: Hela! Hola! Mag ik even jullie aandacht?
Godfried: (samen met Hans) Ja, tijgertje.

Hans: (samen met Godfried) Ja tijgertje.

Alex: Ik heb me laten overhalen om mijn rug te masseren maar kan dat zonder die vieze praat?

Godfried: Vieze?

Hans: Praat?

Alex: Jullie zijn homo en ik heb niets tegen homo's. Bijlange niet want dat zijn goede mensen. Maar ik ben zo niet en kunnen we dat alsjeblieft zo houden?

Hans: Wat niet is, kan nog komen hé snoepie.

Alex: En hou op met mij zo te noemen!!
(even valt er een stilte)
Dank u wel.
(Godfried begint terug te masseren)

Godfried: (tot Hans) Weet jij eigenlijk hoe je moet masseren?

Hans: Nee, maar jij gaat me dat leren.

Godfried: Kijk en doe me na. Eerst moet je langzame ritmische bewegingen maken met de beide handen.
(Hans doet hem na)

Hans: Lekker, oh lekker.

Godfried: Daarna druk je met je duimen op de spieren naast de wervelkolom.
(Hans doet het weer na. Alex kreunt een beetje)

Hans: Geweldig! Hij kreunt!

Godfried: Lexke vindt het super! Nu gaan we met de vlakke hand langs de ruggengraat. Van boven naar onder.
(Voor de derde maal neemt Hans de rug van Alex onder handen)

Hans: Hoe ver mag ik naar onder gaan?

Godfried: Dat mag je zelf kiezen. Hoe verder je gaat, hoe leuker het is voor diegene die op de tafel ligt.

Alex: Maar dan toch niet voor den deze hier!!

Hans: Waarom niet Snoepie? Je weet niet wat je mist.
(Opeens horen we iemand roepen)

Rita: (af) Waar zit die baas hier, dat ik hem eens goed mijn gedacht ga zeggen.

Godfried: We krijgen precies bezoek.
(Alex laat zich van het bureel vallen)
Wat doe je nu?

Alex: Die mag me hier niet zien.
(Alex kruipt vlug onder het bureel)

Godfried: Waarom niet? Dat is toch maar de poetsvrouw.

Alex: Voor mij niet.

Hans: En nu staan wij hier met onze massageolie.
(Rita komt tevoorschijn via deur 2. Ze heeft een schoonmaak wagen bij, waar een kleine radio opstaat)

Rita: Zeg het nu eens baas! Wat heb je over mij te zeggen?

Godfried: U heeft gisteren de wc niet proper gemaakt.

Rita: Wat durf jij zeggen?
(Ze kijkt Godfried aan)
Wat heb jij nu aan?

Godfried: Een roze kamerjas. Stoort u dat?

Rita: Mij stoort er niets!
(Rita kijkt naar Hans)
Wat is dat hier? Jij hebt niets aan!

Hans: Dat is niet waar. Ik heb mijn slurfje aan.

Rita: Zie maar dat je geen verkoudheid krijgt.
(Rita kijkt beide heren aan)
Ben ik hier bij de roze balletten terecht gekomen?
(Godfried en Hans kijken elkaar aan)
Wat is er? Kennen jullie dat niet? Ik zal even jullie geheugen opfrissen. De roze balletten was de benaming van seks feestjes eind van de jaren 70.

Hans: Dat weten we wel.

Rita: Oh, ik dacht misschien dat je in die tijd nog in uwe pisdoek rond wandelde.
(tot Godfried)
Vertel uw klacht nu eens?

Godfried: Volgens een van mijn medewerkers heb jij gisteren de wc niet gekuist en je was te vroeg weg.

Rita: Luister Rozeke. Dat klopt als een bus. Gisterenmorgen ben ik begonnen om 7.55h. Dus 5 minuten te vroeg en dat wil zeggen dat ik dan 5 minuten vroeger mag stoppen. En die wc zal niet gaan lopen als die eens 1 dag wat minder zeep gezien heeft.

Godfried: U moet de uren respecteren.

Rita: En jij moet mijn werk respecteren. Zie dat hier nu liggen!
(Rita wordt kwaad)
Komaan raap alles op!

Godfried: Maar mevrouw.

Rita: Niks mevrouw! Op kuisen! Alles oprapen en daarna krijgen jullie mijn emmer en ieder een borstel en laat jullie maar eens goed gaan.

Hans: Dat meen je niet!

Rita: Ik meen alles wat ik zeg!
(Godfried en Hans beginnen te werken. Als alles opgeruimd is neemt Rita haar radio)
Het is hier zo stil. Ik zal een beetje muziek opzetten. Dat werkt beter.
(Rita zet de radio op. Natuurlijk horen we Queen met I want to break free. Er mag nu wat show gemaakt worden. Heel het podium wordt gebruikt. Na een tijdje zet Rita de muziek af)
Als jullie willen dan kunnen jullie wel werken. Ik zal het eens controleren.
(Rita kijkt rond. Ook onder het bureel en ziet dan plots Alex zitten)
Maar wie dat we hier hebben! Kom daar eens onderuit!
(Op handen en voeten kruipt Alex weg. Rita gaat hem achterna en neemt hem vast bij zijn broeksriem)
Je moet niet gaan lopen! Vertel maar eens wat jij hier doet? Ik hoop dat jij ook geen lid bent van de roze balletten.

Godfried: Die mijnheer werkt hier.

Rita: Ik heb u niets gevraagd Rozeke. Laat onze Alex nu maar eens aan het woord.

Godfried: Jullie kennen elkaar.

Rita: Natuurlijk kennen wij elkaar. Dat is mijn schoonzoon.

Hans: Dan was uw dochter hier zo pas?

Rita: Ons Angela?

Hans: Nee, de andere. Hoe noemde ze nu weer?

Rita: Welke andere? Ik heb maar 1 dochter.

Godfried: Wie was die vrouw dan Lexke?

Hans: Heb je gelogen tegen mij Snoepie?
(Alex zit duidelijk met een probleem)

Alex (stottert) Da, da wa was mij mij mijn buu buu buurvrouw va va van bo bo boven.

Hans: Dat kan toch niet, want ik zit op u.

Rita: Wat zeg je??

Hans: Ik bedoel, ik ben zijn nieuwe bovenbuur.

Alex: (stottert) De de den blo blo blok er er na na naast.

Rita: Stop met liegen.

Hans: Den blok ernaast moet nog gezet worden.
(Anja komt op via deur 2 en gaat naar Alex)

Anja: Tegen jou kom ik nog één ding zeggen! Verdwij uit mijn leven! Ik wil met jou niets meer te maken hebben!

Hans: (tegen Rita) Dat is uw dochter.

Rita: Ik ken haar niet. Ik ben dus zeker haar moeder niet.

Anja: Natuurlijk ben jij mijn moeder niet. Ik heb je nog nooit gezien.

Godfried: Lexke, het is aan u. Wij eisen een kleine verduidelijking.

Anja: Wat gebeurt er hier?

Rita: Vooruit, we zijn één en al oor.

Alex: (stottert) Ik ik ik

Rita: En niet stotteren, klein kind!

Alex: (kijkt iedereen aan) Ik ben een leugenaar en een bedrieger.
Ik heb 2 vrouwen, die ik allebei heel graag zie en ik wil geen enkele kwijt.

Door mijn werk als verkoper kon ik gemakkelijk van de ene vrouw naar de andere rijden zonder dat ze er iets van wisten. De ene nacht sliep ik bij Anja en de andere bij Angela.

Anja: Dus er waren geen buitenlandse reizen voor uw werk?

Rita: En ook geen prachtige hotels? Ons Angela zei altijd dat jij op kosten van de zaak van het ene sterrenhotel naar het andere reed.

Godfried: Buitenland? We hebben geen enkele klant in het buitenland.
(Godfried richting achterdeur)
Ik weet genoeg. Ik ga onmiddellijk een C4 halen. Mijnheer Adams, jij vliegt er direct uit.
(Godfried gaat af via deur 3)

Rita: Maar wij weten nog niet genoeg.

Anja: Nee, waarom deed je zo en wie was er eerst? Ik of haar dochter?

Alex: Ik heb jullie ontmoet op dezelfde dag.

Hans: Amai!

Alex: In dezelfde discotheek.

Hans: Amai! Amai!

Alex: Allebei op de dansvloer.

Hans: Amai! amai! amai!

Alex: Op het zelfde liedje.

Hans: Dat is er over! Dat kan niet!

Alex: Het was een mooi liedje.

Hans: (zingt) In the Navy of was het Y.M.C.A.....
Oh, ik was toch zo verliefd op die politieagent. Alhoewel die bouwvakker mocht er ook zijn.

Alex: Het was Staying' alive.

Rita: Staying' alive? Ik heb veel zin om u Staying dead te maken.

Alex: Na de plaat ben ik met jullie aan de praat geraakt. Ook gelijk want toevallig waren jullie met elkaar al aan het praten. Ik weet het nog goed. Jij, Anja had een mooi geel kleedje aan en Angela droeg een prachtig rood kleedje.

Anja: Ik kan mij dat niet herinneren. Hoe was jij gekleed?

Alex: In een zwart pak.

Hans: Oh! Maar dan waren jullie samen de Belgische ploeg. Dat zal vonken gegeven hebben. 1 rode duivel tussen 2 rode vlammen.

Rita: Hou nu op met die onzin! Praten met 2 vrouwen, dat betekent toch nog niet dat je met beide een relatie moet beginnen.

Alex: Maar ik kon niet kiezen! Ik vond jouw dochter en Anja zo sympathiek dat ik geen van beide wou missen. Ik hou van allebei. Anja, hoe kan ik het goed maken?

Anja: Goed maken! Hoe durf je zoiets te vragen. Mijn kind zal zijn valse vader nooit kennen.

Rita: Kind?

Anja: Ja, ik ben 2 maand zwanger van hem.

Rita: Lafaard!!

Hans: Snoepie, voor mij is de maat ook vol. Jij zal nooit mijn grote liefde worden. Ik ga de echtscheiding aanvragen. Salut!!!!
(Hans gaat af via deur 2 maar komt onmiddellijk terug op)
Mijn kleren liggen nog in de kast.
(Hans gaat naar de kast, neemt zijn kleren en gaat dan terug af)
Nogmaals, salut!!

Alex: Alsjeblieft Anja, Rita, ik heb er spijt van!

Rita: Kom Anja, we zijn hier weg. We gaan Angela het heugelijke nieuws melden dat er vanaf vandaag 1 persoon minder aan tafel zal zijn.

Anja: Inderdaad. Alles is beter dan hier te blijven in het gezelschap van deze schurk.

Alex: Dames ! Alsjeblieft! Geef me nog een kans!
(Anja en Rita af via deur 2. Alex doet zijn kleding en gaat aan het bureel zitten. Er volgt een lichtflits. **De droom van Alex stopt.** Na enkele ogenblikken komt Godfried terug op. Hij is terug keurig gekleed)

Godfried: Mijnheer Adams, mijn excuses dat ik u zolang heb laten wachten, maar je moet begrijpen dat er in zo een groot bedrijf, dagelijks vele problemen opduiken en die dienen natuurlijk opgelost te worden.
(Godfried gaat zitten aan het bureel)
Maar, vertel eens. Wat kan ik voor u doen?

Alex: Eigenlijk niets.

Godfried: Hoe bedoelt u? U hebt toch een afspraak met mij gemaakt.

Alex: Ja, maar het is niet meer nodig. Ik moet naar een dokter.

Godfried: Bent u ziek mijnheer Adams? Wat mankeert u?

Alex: Ik weet het niet. Er is iets mis met mij!!

Einde

Droom 2:

Nota auteur: *Als het doek open gaat kijken we binnen in de huiskamer van Angela. De aankleding is volledig naar wens van de regisseur maar er staat wel een tafel met 4 stoelen. Op de tafel staan champagneglazen.*

(Als het doek opengaat zien we Angela heen en weer lopen vooraan op het podium.)
Angela: Alex!! Alex!
(Alex komt op via deur 3)

Alex: Wat is er? Waarom roep je zo?

Angela: Er zijn geen servetten meer en de slagroom voor bij het dessert is ook op. Loop eens even naar de buurtwinkel. Oh en het is al zo laat.

Alex: Kalm schatje, Mijnheer Verworst is er nog niet hoor, dus je moet zo zenuwachtig niet zijn.

Angela: Maar ik wil dat alles perfect in orde komt.

Alex: Het zal allemaal wel in orde komen. Mijn moeder komt toch ook helpen.

Angela: Gelukkig wel. Ik ben blij dat ze komt.

Alex: Dus maak u geen zorgen. (geeft haar een zoen) Tot zo dadelijk.
(Alex af via deur1. Angela is duidelijk zenuwachtig)

Angela: Ik hoop dat alles goed komt.
(De bel gaat. Angela gaat af via deur 1. Even later komt ze terug op met Simonne.)
Simonne, wat ben ik blij dat je er bent.

Simonne: Als mijn gouden schoondochter me nodig heeft, dan moeten we vliegen.
Trouwens Ik kan thuis niets doen. De Flor heeft enkele vrienden uitgenodigd en ze zitten samen naar een spelletje te kijken.

Angela: Een spelletje? Wat voor een spelletje?

Simonne: Dat weet ik niet. Een hoop jongens lopen achter een bal en als ze die dan hebben, stampen ze er tegen en lopen er terug achter. (even stilte)
En dat noemen ze dan spannend.

Angela: Dat spelletje noemen ze voetbal.

Simonne: Dat ze het noemen zoals ze willen, Ik vind er niets aan. Maar vertel eens? at staat er op het menu?

Angela: We beginnen uiteraard met de hapjes. Gebakken garnalen met limoendressing.

Simonne: Prima! Laat de hapjes maar aan mij over.

Angela: Dank u. De verdere menu bestaat uit: Juliennesoep met koningskrab.

Simonne: Lekker!

Angela: Als hoofdschotel hebben we Zalmvink met aardappel in schil.

Simonne: Het water staat al in mijn mond. Ik heb zelfs een klein vermoeden dat het nagerecht ook een topper zal zijn.

Angela: Soesjestaart met chocoladesaus en slagroom.

Simonne: Een geweldige keuze heb je gemaakt. Het zal zeker hoog bezoek zijn dat komt.

Angela: Heeft Alex het niet gezegd?

Simonne: Ik weet alleen dat er bezoek komt.

Angela: Godfried Verworst komt.

Simonne: Godfried Van Bouillon die ken ik, maar van deze heb ik nog nooit gehoord.

Angela, Dat is de baas van Alex. Zijn vrouw komt ook mee. Alex heeft een goed voorstel om de zaak beter te laten draaien.

Simonne: Kan hij dat niet op kantoor bespreken?

Angela: Alex denkt dat hij meer kans maakt als hij dit bespreekt in een privé sfeer. Kom, we gaan naar de keuken.
(Ze gaan richting deur 3)

Simonne: Waar is Alex eigenlijk?

Angela: Hij is nog even naar de buurtwinkel. Nogmaals ik ben blij dat je me komt helpen. Alleen krijg ik dat allemaal niet gedaan.

Simonne: Dat is graag gedaan. Hou jij je straks maar bezig met het bezoek. Alles komt in orde.

Angela: Dank u.
(Angela en Simonne af deur 3. Enkele ogenblikken later komt Alex op via deur 1)

Alex: Ik ben terug!
(Alex legt de servetten en de slagroom op tafel en gaat op een stoel zitten. Na enkele ogenblikken zien we een lichtflits. **De droom van Alex start.** Angela komt op via deur 3)

Angela: Alex, ik heb nieuws.

Alex: Wat is er? Staat de keuken in brand?

Angela: Nee, maar ik heb wel ander nieuws. Ons gezinnetje gaat uitbreiden.

Alex: Maar schat. Dat is geweldig.
(Alex geeft Angela een zoen)

Angela: Ik ben blij dat je er zo over denkt. Ik had iets heel anders verwacht. In de keuken zullen ze blij zijn.

Alex: Wat heeft die keuken daarmee te maken? Ik ben heel blij dat we met 3 gaan zijn. We gaan samen veel leuke dingen doen.

Angela: Ok dan. Ik zal jouw reactie in de keuken gaan overbrengen
(Angela terug af via deur 3. Alex springt van blijdschap in het rond)

Alex: Yes! Yes! Yes! Angela is zwanger!
(Alex neemt een telefoonboek en zijn gsm en belt een nummer)

Goedendag mevrouw, het is hier met Alex Adams. Kan ik een bestelling doorgeven?

(stilte) Ik had graag 3 wiegen, 3 parken en 3 kinderstoelen gehad. En je mag er nog 3 Pampers bijgeven.

(stilte) Ja, dozen.

(stilte) Nee, nee, geen drieling. Ik word wel vader maar van 1 kleine. Dat zal al leven genoeg in huis zijn.

(stilte) Dat is voor hier, voor bij mijn ouders en schoonouders.

(stilte) Dat komt in orde? Dank u. Het adres is Kerkstraat 9 hier in de stad. Goeiedag nog.

(Alex belt direct een ander nummer)

Goeiedag mijnheer, het is hier met Alex Adams. Kan ik 200 geboortekaartjes bestellen?

(stilte) Wat zegt u? Naam van het kind? Eu, ik weet niet. Het word in elk geval een bloem van een dochter.

(stilte) Oh Ja, Bloem is een goede naam.

(stilte) De datum.? Zet maar puntjes. De juiste datum schrijven we er achteraf wel bij. En het soort kaartje mag je zelf kiezen. Het adres is Kerkstraat 9 hier in de stad. Dank u wel.

(Opnieuw belt Alex een ander nummer)

Goeiedag mijnheer, het is hier met Alex Adams. Kan ik mijn dochter inschrijven in uw school? Of heb je liever dat ik kom kamperen?

(stilte) Studie richting: Latijns - Grieks

(stilte) Hou oud? Ik zou het niet weten. 2 of 3 ...

(stilte) Jaar? Nee, nee, 2 of 3 weken. Toen is ze gemaakt. Denk ik.

(stilte) Oh, ik moet ermee naar u komen! Je zal dan wel wat geduld moeten hebben. Ik kan ze moeilijk even uit mijn vrouw haar buik nemen. Versta je?

(stilte) Mijnheer! Hallo!

(stilte) Nu heeft die opgehangen. Waarom nu?

(En weer belt Alex een ander nummer)

Goeiedag mevrouw, het is hier met Alex Adams. Ik wil mijn dochter inschrijven in het bevolkingsregister. Kan dat per telefoon?

(stilte) Dat tekenen kom ik achteraf wel doen.

(stilte) Het is een meisje.

(stilte) Geboortedatum? Even denken. Vandaag zijn we zaterdag. 3 weken geleden was het ook zaterdag en dan plus 9 maand, dat is ah, ook zaterdag. Mevrouw, de geboortedag is zaterdag.

(stilte) Den hoeveelste? Dat weet ik niet, maar ik weet wel haar naam. Dat is ook al iets hé. Haar naam is...

(Angela komt terug op via deur 3)

Angela: Welke thee moet jij straks hebben bij het dessert?

Alex: (In de telefoon) Rozenbottel.

(stilte) Mevrouw! Hallo!

(stilte) Nu heeft die ook opgehangen. Dat is een rage aan het worden zeker!! Och, het voornaamste is dat mijn dochter is ingeschreven.

Angela: Welke dochter?

Alex: Onze dochter. Ons Bloem. Schat, Ik heb alles al geregeld .Het komt allemaal in orde.

Angela: Ik versta u niet. Over wat heb je het?

Alex: Over ons kind. Daar in uwe buik. Onze baby!! Ik heb al goed werk geleverd. Ik heb 3 wiegen, 3 parken, 3 kinderstoelen, 3 Pampers besteld, Dozen!! Ik heb al 200 geboortekaartjes laten drukken. Ons kind is ingeschreven in het school en op de gemeente staat ze ook al het bevolkingsregister.

Angela: Er zit niets in mijn buik. Ik verwacht helemaal geen baby.

Alex: Maar we zijn binnenkort toch met 3?

Angela: Ja, uw moeder komt bij ons inwonen.

Alex: Mijn moeder!!!!

Angela: Ja, ze is in de keuken en ze is niet van plan om hier weg te gaan.

Alex: In de keuken?
(Alex vlug af via deur 3. Gsm van Angela gaat)

Angela: Hallo met Angela. (stilte) Ja, dat ben ik. Met wie spreek ik alstublieft? (stilte) Anja! Dat is lang geleden. Hoe is het? (stilte) Dat is goed nieuws. (Stilte) Stuur een geboorte kaartje hé dan kan ik je komen bezoeken. (stilte) Dat gaat eigenlijk moeilijk. We krijgen bezoek. (stilte) Ach nee, kom maar af als je dan toch in de buurt bent. Het bezoek is toch maar voor mijn man. (stilte) Tot straks.
(Alex en Simonne komen op via deur 3)

Simonne: Nee, ik blijf zeker tot na het weekend en misschien wel voor altijd.

Alex: Moeder! Dat meen je toch niet. Wat zegt onze pa daarvan.

Simonne: Die moet daar niets over zeggen. Het is gedaan tussen uw vader en mij.

Alex: Dat kan niet!

Angela: Dat meen je niet Simonne!

Simonne: Uw vader is getrouwd met zijn vrienden en zijn voetbal. Ik besta niet meer voor hem, dus hij ook niet voor mij.

Angela: Maar je kan hier toch niet blijven?

Simonne: Nee! Ik kan mij hier zeer nuttig maken want als ik zo eens rond kijk dan denk ik toch dat er hier nog moet gekuist worden. Het stof ligt 1 mm dik.

Angela: Ik heb daarstraks nog gekuist.

Simonne: Dan toch als een beginneling.

Alex: Moeder! Alsjeblieft!

Simonne: Het is toch waar! Kijk maar eens rond. Noem jij het hier proper? Je had vroeger wat beter uit je doppen moeten kijken toen als je haar, tegen het lijf liep.

Alex: Moeder! Alsjeblieft! Je hebt het wel over mijn vrouw!!

Angela: Ik wil excuses.

Alex: Ja, ik ook en daarbij, ik vind het hier proper en dat telt. Moeder, je moet hier verdwijnen. Mijn baas komt zo dadelijk op bezoek en ik wil niet dat hij je hier ziet.

Simonne: Ik verdwijn niet, maar omdat je het zo lief vraagt zal ik mij terug trekken in de keuken. Is dat beter mijnheer Adams?

Alex: Doe zo niet. Ga beter terug naar huis en maak het goed met onze pa.

Simonne: Nooit!!
(Simonne af deur 3)

Angela: Ik word gek van je moeder.

Alex: We moeten zien dat ze in de keuken blijft. Verworst mag haar niet zien want als ze tegen hem begint te zagen dan geraak ik nooit op tijd bij mijn klant. Hoe rapper 'den ouwe' weg is hoe beter.

Angela: Alex, Heb jij een slag van de hamer gekregen? Uw directeur komt op bezoek, wij moeten hem hartelijk ontvangen en jij denkt enkel maar aan uw klant. En noem hem toch geen oude want dat is hij niet.

Alex: Hij is ouder dan ik, dus het is een ouwe. En bij mij gaat de klant nog altijd voor. Dus ik hoop dat die opgeblazen kikker niet lang blijft. Mijn klanten gaan voor.

Angela: En ik?

Alex: Wat? Jij?

Angela: Jij praat altijd maar over je klanten maar op welke plaats kom ik?
(Alex kijkt haar lief aan.)

Alex: Schatje, dat weet je toch. Op de eerste plaats.
(Alex geeft haar een zoen. Angela kijkt hem ook lief aan)
Na mijn klanten.

Angela: Rotzak. Hoe durf je zo iets te zeggen.

Alex: Luister, ik kan er toch ook niets aandoen dat de meeste van mijn
klanten alleen 's avonds thuis zijn. Maar kunnen we er nu over
zwijgen?

Angela: Natuurlijk. Ik moet altijd maar zwijgen. Mijnheer is de grote baas.
(Angela gaat aan tafel zitten) Het is al goed. Ik zeg er niets meer over.
(Plots gaat de bel)

Alex: Verdomme. Hij is daar al. Veel te vroeg!

Angela: Zal ik opendoen?

Alex: Nee, nee, Wacht!
(Alex gaat langzaam naar deur 1.)
Even denken. (korte stilte) Ja, ik weet het. (tot Angela) Laat mij maar het
woord doen. Jij mag niets zeggen. Ik werk hem wel naar buiten.

Angela: Maar Alex! Doe niet zo!

Alex: Nee, luister naar mij!! Vooral niets zeggen!!

Angela: Ok, mijn lippen zijn verzegeld.
(Alex verdwijnt even via deur 1 en komt onmiddellijk terug op met mijnheer
Verworst en zijn vrouw)

Alex: Mijnheer directeur, mag ik u voorstellen aan mijn vrouw Angela.
(Godfried gaat naar Angela en geeft haar een hand.)

Godfried: Een goede avond, mevrouw. Het is mij een genoegen om u eindelijk te
ontmoeten.

Angela: Mmmm mmmm. (dank u)

Godfried: En mag ik van mijn kant ook mijn vrouw aan jullie voorstellen. Dit is
Denise.
(Alex geeft Denise een hand)

Alex: Aangenaam.

Denise: Mmmm. (Aangenaam)
(Angela geeft Denise een hand)

Angela: Mmmm. (Aangenaam)

Denise: Mmmm. (Aangenaam)

Godfried: Uw man heeft al veel over u verteld.

Alex: Mijnheer directeur, ik ben zeer blij dat u hier op bezoek bent. Ik wil u namelijk iets zeggen wat belangrijk is voor de zaak.

Godfried: Dat kan wachten mijnheer Adams. Er is iets veel belangrijkers. Ik kom u een voorstel doen.

Alex: Oh ja?

Godfried: U weet dat er veel gaat veranderen in ons bedrijf. Dat we groter worden.

Alex: Dat weet ik. We gaan uitbreiden.

Godfried: Inderdaad.

Angela: Mmmm mmmm. (mijnheer directeur)
(Godfried kijkt Angela aan)

Godfried: Wat is er mevrouw?
(Angela doet teken dat Godfried mag gaan zitten)

Angela: Mmmm mmmm mmmm mmmm mmmm? (Willen jullie niet gaan zitten?)

Godfried: Of wij willen gaan zitten? Ja graag. Bedankt hoor.
(Godfried gaat zitten aan tafel)

Angela: Mmmm mmmm. (graag gedaan)
(Godfried kijkt streng naar zijn vrouw)

Godfried: (terzijde) Ga zitten!

Denise: Mmmm mmmm mmmm. (Ik vlieg al)
(Denise gaat zitten)

Godfried: Uw vrouw is nogal spraakzaam mijnheer Adams.

Alex: Ik weet het. Ze heeft enkele weken geleden een keeloperatie ondergaan en mag nog niet spreken.

Godfried: Dat is toeval. Mijn vrouw heeft ook een keeloperatie ondergaan. Is het niet waar liefje?
(Godfried kijkt zijn vrouw weer streng aan)
(terzijde) Antwoord dan!

Denise: Mmmm mmmm mmmm (Dat is waar)

Alex: Maar wat wou u me nu vertellen?
(Angela gaat champagne uitschenken.)

Godfried: Wel. Om een lang verhaal kort te maken.

Alex: Dat komt mij goed uit.

Godfried: Wat?

Alex: Niets, Niets.

Godfried: Wat zou je er van vinden om directeur te worden in een van onze nieuwe filialen?

Angela: Mmmm mmmm!!! (Oh ja!!!)

Alex: Mijnheer directeur, dat kan ik toch niet aannemen.
(Godfried en Angela gelijk)

Godfried: Waarom niet?

Angela: Mmmm mmmm? (waarom niet?)

Alex: Ik denk dat ik er niet klaar voor ben.
(Angela geeft iedereen een glas champagne. Denise weigert dit)

Denise: Mmmm mmmm mmmm mmmm mmmm. (Voor mij niet, dank u)

Angela: Mmmm mmmm mmmm mmmm. (Dat is niet erg)

Godfried: Jawel, geef mijn vrouw maar champagne. Wij hebben iets te vieren.

Denise: (tot Godfried met veel gebaren) Mmmm mmmm mmmm mmmm.
(Ik lust geen champagne)
(Godfried weer streng)

Godfried: (ter zijde) Drink!

Denise: Mmmm (ok)
(Denise wil drinken maar Godfried houdt haar tegen)

Godfried: (ter zijde) Nu nog niet!

Denise: Mmmm mmmm mmmm? (wanneer dan wel?)

Godfried: (ter zijde) Wanneer ik het zeg! (vriendelijk tot de andere) Waar waren we gebleven? Ah ja, mijnheer Adams, doe nu niet zo bescheiden. Jij hebt een onberispelijk leven. Er is aan u niets af te keuren. Nog nooit heb jij een stap verkeerd gezet. Als er iemand binnen de firma klaar is om die taak op zich te nemen, dan ben jij dat.

Angela: Mmmm mmmm mmmm mmmm. (dat vind ik ook.)

Alex: Ik vind van niet.
(Godfried steekt zijn glas in de hoogte)

Godfried: Toch wil ik het glas al heffen op u als toekomstig directeur van het ons nieuw filiaal.
(Godfried en Angela drinken)
(Godfried ter zijde tot Denise) Nu moet je drinken, stom kalf!

Denise: Mmmm mmmm mmmm. (ok, geen paniek)
(Denise drinkt)

Alex: Nee, Toch doe ik het niet.

Angela: Doe niet zo stom!

Godfried: Zei u iets mevrouw?
(Angela schudt het hoofd)

Angela: Mmmm, mmmm. (nee,nee)

Alex: Ik doe de job die ik nu heb graag. Van de ene klant naar de andere rijden

Godfried: Dat is niets meer voor u. Jij kan meer dan dat.
(Opeens verschijnt Simonne met de warme hapjes via deur 3.)

Simonne: De hapjes zijn klaar. (kijkt naar Alex en Godfried.) Jij moet ongetwijfeld de directeur van mijn zoon zijn.

Godfried: Inderdaad mevrouw.

Simonne: U heeft uw prachtige vrouw ook meegebracht, zie ik.

Godfried: Prachtig? Het is een vrouw, ja.

Simonne: Hoe is uw naam mevrouw?

Denise: Mmmm (Denise)

Simonne: Hoe? Ik heb u niet begrepen?

Denise: Mmmm (Denise)

Simonne: Sorry, ik versta u niet.

Godfried: Mijn vrouw noemt Denise en ze heeft wat stemproblemen.

Simonne: Vandaar dat ik haar niet begrijp. Mag ik jullie de eerste hapjes aanbieden?

Godfried: Graag. Dank u.
(Godfried neemt een hapje. Denise wil er ook eentje nemen maar dat vindt Godfried geen goed idee)
(ter zijde) Afblijven!
(tot de andere) Wil je mijn vrouw excuseren maar hapjes zijn niet goed voor haar. Althans volgens haar dokter.

Simonne: Wat vind je van onze Alex? Een goede werker zeker.

Godfried: Subliem mevrouw. Zeer bekwaam.

Simonne: Ja, hij heeft dan ook de aard naar zijn moeder. Vroeger niet, dan was hij helemaal zijn vader maar sinds de dag dat hij als kleuter van de tafel viel en met zijn hoofd op de grond kwam is dat helemaal omgeslagen.

Alex: Moeder!

Simonne: Het is toch waar jongen. Jij bent toch van de tafel gevallen toen je 3 jaar was. (tot Gofried) Heeft hij dat verhaal nooit aan u vertelt?

Godfried: Neen mevrouw, wij praten over andere dingen op het werk.

Simonne: Vrouwen uitkiezen is het enige min punt in zijn leven. Zijn huidige is niets waard en zijn eerste trok ook op niets. Gelukkig is zij overleden.

Alex: Moeder! Hou nu toch eens op! Geef ons liever nog een hapje.
(Angela steekt haar hand uit om een hapje te nemen maar Simonne zet hapjes op de tafel.)

Angela: Mmmm mmmm mmmm? Mmmm mmmm mmmm mmmm?
(Wat is er? Krijg ik er geen?)

Simonne: Neem jij ze maar zelf.
 (kijkt haar aan) Wat is er Angela? Ben je, je stem kwijt?

Godfried: Haar keeloperatie, mevrouw. (lachend) Weet u dat niet?

Simonne: Haar wat?

Alex: Moeder! U weet toch dat Angela geopereerd is aan haar keel.

Godfried: Net zoals mijn vrouw. Is het niet waar liefje?
 (Godfried kijkt zijn vrouw weer streng aan)
 (terzijde) Antwoord dan, Ezel!

Denise: Mmmm mmmm mmmm (Dat is waar)
 (Denise kijkt boos naar Godfried en steekt een vinger in de lucht)
 (tot Godfried) Mmmm mmmm mmmm (nog 1 keer)
 (Simonne kijkt Alex aan en daarna Angela die niets anders durft dan ja te knikken.)

Simonne: Dan moet dat toch binnen het kwartier geweest zijn want daarstraks had ze dat nog niet.

Godfried: Wat wil u dan zeggen mevrouw?

Alex: Niets mijnheer directeur. Mijn moeder is, hoe zal ik het zeggen, dement aan het worden.

Simonne: Dement!! Hoe durft u!! Zoiets over uw moeder vertellen. Alex zo een taal gebruik ben ik van u niet gewoon. (Kijkt naar Angela) Dat heeft hij zeker van u geleerd.

Godfried: Kom, laten we nu geen ruzie maken. Ik zal nog een hapje nemen.
 (Godfried wil zelf een hapje nemen maar Simonne is hem voor)

Simonne: Alstublieft mijnheer, ik zal u er nog eentje geven maar als je morgen ziek bent kom dan niet klagen want ze zijn vervallen.

Godfried: Over datum?

Simonne: Inderdaad. Al 5 dagen vervallen. Er staat al haar op.

Godfried: Geef mijn vrouw dan maar een hapje.

Simonne: Ik dacht dat ze het niet mocht eten volgens haar dokter.

Godfried: Ah, dokters zeggen altijd maar wat.

Simonne: Maar ze kan er wel ziek van worden.

Godfried: Geen probleem.
(ter zijde tot Denise) Eet kiekeken!

Denise: Mmmm mmmm mmmm mmmm (ik heb u gewaarschuwd)
(Denise giet haar glas champagne leeg over het hoofd van Godfried)

Simonne: Mevrouw, wat doet u nu?

Godfried: Ach laat maar. Mijn vrouw maakt een grapje. Thuis doen we dit altijd.

Denise: Mmmm. (tevreden)
(Angela geeft Godfried een servet)

Godfried: Dank u mevrouw.

Angela: Mmmm mmmm (Graag gedaan)

Alex: Moeder, kan je nu terug naar de keuken gaan?

Simonne: Nee, nog niet want ik heb nog een vraag voor uw directeur. Hoeveel koffie heeft onze Alex zoal geleverd sinds hij bij u werkt?

Alex: Moeder, ik lever geen koffie. Je geheugen laat je weer in de steek

Godfried: Ik vrees dat uw zoon gelijk heeft. GODVER is een zeer toonaangevend bedrijf op de Belgische markt in de verkoop van audio, tv, multimedia en huishoudelektro.
(Simonne wordt boos en zet de hapjes terug op tafel. Angela kijkt bedenkelijk.)

Simonne: Maar godver en de rest!!! Luister eens iedereen. Ik weet niet wat hier gaande is en het interesseert mij ook niet maar 1 ding weet ik. Ik ben niet gek! Jij levert al vele jaren koffie bij de mensen.
(draait zich om) Ik ben hier weg!

Alex: (opgelucht) Ga je terug naar huis moeder?

Simonne: Neen, terug naar de keuken. Naar mijn hapjes.
(Simonne verdwijnt terug via deur 3.)

Godfried: Het spijt me, mijnheer Adams. Ik wist niet dat je moeder ziek was.

Alex: Het geeft niet. Het is nu eenmaal zo.

(Angela gaat naar Alex en neemt hem even apart. Op het zelfde moment neemt Godfried zijn vrouw ook even apart)

Angela: Wat heeft dit te betekenen? Jij levert toch wel koffie.

Godfried: Moest dat nu? Die champagne over mijn hoofd.

Alex: Ik leg het je later wel uit.

Denise: Mmmm mmmm mmmm. (zeker en vast)

Angela: Later? Nee, nu!

Godfried: Spreek nu maar. Ze horen het toch niet.

Alex: Schat, vertrouw me maar. Speel het spelletje nog even mee.

Denise: Mmmm mmmm! (ik weiger)

Angela: Ik speel jouw spelletje niet mee! Ik eis een verklaring!

Godfried: Ach, doe wat je niet laten kan, dik varken!

Alex: Straks als ze weg zijn leg ik alles uit.

Denise: Mmmm mmmm mmmm mmmm?! (wat zeg je daar?!)
(Denise gaat de bus slagroom halen op tafel en spuit ermee in het gezicht van Godfried. Angela en Alex gaan terug op hun plaats staan. Ze kijken naar Denise en Godfried)

Alex: Wat gebeurt er mijnheer Verworst?

Godfried: Ze kan het weer niet laten. Mijn vrouw is een eeuwige grapjas. Zoals gezegd, thuis doen we dit altijd.
(Angela geeft Godfried weer een servet)

Godfried: Dank u mevrouw.

Angela: Mmmm mmmm (Graag gedaan)

Godfried: Maar laat ons nu eindelijk overgaan tot de orde van de dag?

Alex: Wat bedoelt u?
(Godfried haalt een document uit zijn jas)

Godfried: Dit is een overeenkomst dat u moet tekenen en dan bent u vanaf volgende maand de nieuwe directeur.

Angela: Mmmm. (Joepie)

Alex: Maar, mijn....

Godfried: Zeg nu niet mijn leveringen. Daar zorgen andere mensen wel voor. Het enige waar je, je zorgen over hoeft te maken zijn de vele avondvergaderingen.

Alex: (blij) Avondvergaderingen.

Angela: Oh nee. S 'avonds weg.

Godfried: (draait zich naar Angela) Wat mevrouw? Ik dacht dat je weer iets zei.

Alex: Nee! Nee! Dat was haar buik die gromde. (gebiedend maar toch vriendelijk tot Angela) Als je honger hebt schatje neem dan nog een hapje.

Godfried: Nee! Niet doen! Er staat haar op.

Alex: Mijnheer directeur, je hebt me overtuigd. Ik doe het. Waar moet ik tekenen? (Neemt kogelpen uit zijn jas. Godfried laat het document zien)

Godfried: Hier. (Alex tekent het document)
Ik vind het fantastisch mijnheer Adams dat je aan het hoofd komt van ons nieuw filiaal. Laten we klinken op dit succes. (Godfried neemt zijn glas.)

Alex: Mijnheer directeur, Ik heb geen tijd om te klinken. Ik heb nog een levering.

Angela: Nee Alex. Blijf thuis.

Godfried: Mevrouw, nu heb ik het gezien. U spreekt. Pas toch op voor uw keeloperatie.

Angela: Zwijg maar over mijn keel. Ik ben genezen.

Alex: Ja, dat is waar. De dokter heeft gisteren gezegd dat het beter gaat met haar. (Kijkt op zijn horloge) Maar nu moet ik echt weg.

Godfried: Mijnheer Adams , uw vrouw heeft gelijk. Blijf maar thuis.

Alex: Maar mijn levering. Ik moet een wasmachine brengen.

Godfried: Die was kunnen ze morgen ook doen.

Angela: Wat is het nu Alex? Lever jij nu Electro of koffie?

Godfried: Electro.

Alex: Koffie. Nee, electro. Ik weet het zelf niet meer.
(Plots horen we Simonne roepen van uit de keuken)

Simonne: Verdomme!

Alex: Wat is er nu weer met haar!

Angela: Ik zal wel eens gaan kijken.
(Angela af via deur 3)

Godfried: Mijnheer Adams, waarom mag niemand weten dat je in een electro zaak werkt?
(Plots gaat de bel.)

Alex: Er is iemand. Ik kom direct terug.

Godfried: Hoe noem je zoiets. Gered door de bel.
(Alex verdwijnt even via deur 1)

Denise: Hoelang gaat dat spelletje hier nog duren?

Godfried: Oei! Het spreekt!

Denise: Hou je maar kalm of wil je nog wat slagroom?

Godfried: Nee. Dat hoeft niet.

Denise: Ik waarschuw je. Nog 1 misstap en iedereen weet dat ik je buurvrouw ben.

Godfried: Dat kan je me toch niet aandoen. Dan gaan ze zich vragen stellen.

Denise: Gedraag je dan.

Godfried: Ok.
(Alex komt terug op via deur 1 met Anja)

Anja: Alex, wat doe jij hier?

Alex: Anja, wat doe jij hier?

Anja: Jij eerst.

Alex: Nee, Jij.

Anja: Doe niet zo flauw Alex. Vooruit vertel.
(Alex kijkt naar Godfried en haalt de schouders op)

Alex: Anja, denk nu toch eens goed na. Wat zou ik hier komen doen?

Anja: Ik zou het niet weten.

Alex: Koffie leveren natuurlijk aan deze mensen.

Anja: Wie zijn jullie?

Godfried: Ik ben Godfried Verworst. De directeur van het bedrijf waar mijnheer Adams werkt. Dit is mijn vrouw Denise.

Anja: En jullie zijn hier vandaag samen om diepvriesproducten te leveren?

Godfried: Diepvriesproducten?

Anja: Ja, diepvriesproducten. Ben jij doof?

Alex: Wij kwamen elkaar hier toevallig tegen. Zij zijn hier op bezoek.
(Angela komt op via deur 3)

Angela: Ze had de hapjes laten aanbranden. (ziet Anja) Anja, je bent er al. Je ziet er goed uit. Amaai en uw buik. Voor wanneer is het?

Anja: Voor binnen enkele weken.
(Alex kijkt naar Angela en Anja)

Alex: Kennen jullie elkaar?
(Angela en Anja gelijk)

Angela: Ja schat van vroeger op school.

Anja: Ja schat van vroeger op school.

Godfried: Zou dat kunnen dat ik in beide oren hetzelfde heb gehoord?
(Angela kijkt naar Anja)

Angela: Heb jij tegen hem schat gezegd?

Anja: Ja natuurlijk maar waarom doe jij dat ook?

Angela: Omdat hij mijn man is.

Anja: Hoe kan dat nu. Hij is mijn man. Binnenkort verwacht ik een kind van hem.

Angela: Alex, wat betekent dit?
(Simonne komt op via deur 3 met nieuwe hapjes)

Simonne: De nieuwe hapjes met haar zijn er. (Simonne ziet Anja staan, schrikt en laat haar dienbord vallen)
(stotterend) A A Anja!!

Anja: Wat is er Simonne? Ken je mij niet meer?

Simonne: Ja, maar eu, jij bent dood.

Anja: Wat!!

Simonne: Verongelukt op een vakantie in Italië.

Anja: Hoe kom je daarbij?

Simonne: Onze Alex heeft dat gezegd.

Anja: Tegen mij heeft hij verteld dat jij en Flor verhuist zijn naar Italië.

Angela: Alex! Wat is dat hier allemaal?

Simonne: Of zijn wij allemaal dement?

Godfried: Mijnheer Adams, Is het geen tijd om iets op te helderen? Ik hoor hier dat jij koffie levert...

Anja: (invallen) Koffie? Diepvriesproducten! Hoe dikwijls moet ik het nog zeggen.

Angela: Diepvriesproducten?!

Godfried: Dames! Uw man, nu ja, gezien de omstandigheden, jullie man werkt in een electrozaak.

Simonne: Alex! Biecht op!

Alex: Ok, ik zal alles opbiechten. Het is nu toch om zeep. (kijkt iedereen aan) Ik ben een leugenaar en een bedrieger.

Godfried: Proficiat. En ik die dacht je even onschuldig was als ik.

Denise: Mmmm mmmm mmmm mmmm mmmm (breek mijn mond niet open)

Anja: Wat heeft zij voor?

Angela: Keeloperatie.

Simonne: En dat is erg. Angela kan er over meespreken.

Angela: Zwijg maar. Laat die mooie mijnheer maar verder praten.
 (er valt een stilte)

Anja: Tong verloren?

Alex: (een kleine aarzeling) Ik ben zowel getrouwd met Angela als met Anja.
Door te zeggen dat ik koffie leverde, tegen de ene, en tegen de andere
diepvriesproducten, had ik meer tijd om van de ene vrouw naar de andere
te gaan. Niemand van jullie kreeg zo argwaan. Omdat ik van jullie beide
hou, heb ik dit verzonnen. Alles begon toen ik jou ontmoette. (kijkt naar
Angela) Jij was zo'n prachtvrouw dat ik je niet kwijt wou maar ook jou wou
ik niet kwijt (kijkt naar Anja) en zo ontstond dit idee. Met Anja verhuisde ik
en tegen mijn familie zei ik dat ze dood was. Tegen Anja zei ik dat mijn
ouders verhuisd waren naar Italië zodat ze elkaar niet meer zouden
ontmoeten.

Anja: Had ik nu niet toevallig naar hier gebeld dan hadden we dit nooit geweten.

Alex: (Kijkt naar Angela en Anja) Dames, echt waar. Ik hou zoveel van jullie. Ik
wil jullie echt niet meer kwijt. Hoe kan ik het goed maken?

Angela: Goed maken! Hoe durf je zoiets te vragen. Maak dat je weg bent. Ik wil je
nooit meer zien.

Anja: Bij mij moet je ook niet meer komen. Mijn kind zal zijn valse vader nooit
kennen.

Simonne: Alex, je bent wel mijn zoon maar zoiets had ik nooit van je verwacht. Ook
bij mij ben je niet meer welkom.
(Godfried neemt het document en scheurt het stuk)

Godfried: Mijnheer Adams, dit document is niet meer geldig en het zal je ook wel niet
verwonderen dat ik je hier en nu op staande voet ontsla. Ik wil geen rotzak
in mijn bedrijf.

Denise: Moet ik voor zo een belachelijk iemand doen alsof ik een keeloperatie heb
ondergaan?

Angela: Mevrouw, u spreekt!

Godfried: Ja, Mijn vrouw is genezen.

Denise: Ik ben zijn vrouw niet. Ik moest dat van mijnheer spelen. Hij leeft samen
met een man maar durft er niet voor uit te komen.

Simonne: Ben jij dan ook een bedrieger?

Godfried: Ik kan het uitleggen.

Denise: Niets uitleggen. We zijn hier weg.
(Denise neemt Godfried bij de arm en samen verdwijnen ze via deur 1. Er valt weer een stilte. Iedereen kijkt Alex aan)

Alex: Alsjeblieft mensen, ik heb er spijt van.

Angela: Daar is de deur!

Iedereen: Buiten!!!
(Er volgt een lichtflits. **De droom van Alex stopt.** Daarna blijft iedereen behalve Angela en Alex onbeweeglijk staan. Alex gaat zitten aan tafel. Angela gaat tot bij hem)

Angela: Je bent vlug terug van de buurtwinkel.
(Alex heeft het niet gehoord)
Schat!

Alex: Wat! Zei je iets?

Angela: Heb je me niet gehoord?

Alex: Nee, maar ik moet dringend weg. Ik moet naar een dokter.

Angela: Een dokter? Nu? En zo dadelijk komt uw baas.

Alex: Vang jij hem maar op.

Angela: Wat scheelt er?

Alex: Ik weet het niet. Maar er is iets mis met mij!!

Einde

Droom 3:

Nota auteur: *Als het doek open zijn we in een restaurant. De aankleding is volledig naar wens van de regisseur maar achteraan is er een bar en er zijn 2 tafels met 4 stoelen.*

(Als het doek opengaat zitten Hans en Denise te eten aan een tafel.
Claudio staat achter de bar. Enkele ogenblikken later komen Angela en Alex binnen via deur 1.)

Angela: Hij is hier precies nog niet.

Alex: We zijn ook nog te vroeg.

Angela: Ik ben zenuwachtig.

Alex: Waarom?

Angela: Uit eten met jouw baas. Dat doen we toch niet elke dag.

Alex: Nee, maar daarom moeten we toch nog niet zenuwachtig zijn.

Angela: Heeft die ober ons nu niet zien binnenkomen?

Alex: Geduld. Kijk, daar is hij al.
(Claudio gaat naar Angela en Alex)

Claudio: Een goede avond mevrouw, mijnheer. Hebben jullie gereserveerd?

Alex: Nee, eigenlijk niet.

Claudio: Oei, dan hebben we een probleem. We hebben nog maar 1 tafel vrij en die is bezet.

Angela: We hebben hier afgesproken met zijn baas.

Claudio: En wie mag die goede man dan wel zijn?

Alex: Godfried Verworst.
(Claudio kijkt even in een reservatieboek.)

Claudio: Godfried Verworst?

Alex: Ja.

Claudio: Toch niet: De Godfried Verworst? De eigenaar van Godver!!

Alex: Inderdaad.

Claudio: Dan heb ik goed nieuws en slecht nieuws. Wat wil je eerst weten?

Angela: Geeft het slechte maar.

Claudio: De heer Verworst heeft inderdaad voor jullie gereserveerd, hij zal alles betalen maar kan er spijtig genoeg niet bij zijn. Een kwartier geleden is hij plots moeten vertrekken.

Alex: Dan moeten we maar terug naar huis gaan.

Angela: Niks van. We gaan lekker eten op kosten van je baas.

Claudio: Dat vind ik een zeer goed idee mevrouw. U kan hier lekker eten.

Angela: Wat is het goede nieuws?
(Alex kijkt om zich heen. We zien weer een lichtflits. **De droom van Alex start.** Claudio wijst naar de vrije tafel)

Claudio: Dit exemplaar is de komende uren van jullie. Het is een van onze beste tafels. Gaat u zitten.

Angela: Dank u.
(Angela gaan zitten. Alex blijft staan)
Wat sta je daar nu te staan. Kom hier zitten.

Alex: Ja, ja.
(Alex gaat ook zitten)

Claudio: Hebben jullie al een keuze kunnen maken?

Alex: Wij hebben nog geen boeken.

Claudio: Nee, natuurlijk niet. Ik zal ze meteen gaan halen.
(Claudio loopt naar de bar om boeken)

Angela: Wat een rare is dat. Wie loopt er nu in een restaurant?

Alex: Dat is niet raar. Hij loopt om ons een optimale service te geven.
(Claudio komt met de boeken aangelopen)

Claudio: Mevrouw, mijnheer. Hebben jullie al een keuze kunnen maken?

Angela: Nog niet.

Claudio: Jullie komen toch niet naar hier om enkel met elkaar te praten.

Angela: Mogen wij de boeken? Dan kunnen we kiezen.

Alex: Ik heb geen boek nodig. Ik begin met uiensoep.
(Claudio loopt naar de keuken. Af via deur 3)

Angela: Alex! Toch weer geen uiensoep. Je weet wat er dan van komt.

Alex: Ze stinken toch niet mijn winden. Je hoort ze alleen maar.

Angela: Dat is al vervelend genoeg. Wat moeten de mensen hier niet denken?

Alex: Die zullen daar geen last van hebben.

Angela: Dat kan niet. Iedereen heeft daar last van.
(Alex staat recht en haalt oordopjes tevoorschijn)

Alex: Dit is het wondermiddel.

Angela: Wat ga je daarmee doen?

Alex: Je zal wel zien.
(Alex gaat naar de andere tafel)
Mag ik even storen?

Hans: Natuurlijk, wat is er?

Alex: Ik ga uiensoep eten.

Hans: Ik begrijp het.
(Hans neemt wasknijpers tevoorschijn en geeft er een aan Denise)
Je kan nooit voorzichtig genoeg zijn.

Denise: Mijn man denkt aan alles.

Alex: Die van mij stinken niet.

Hans: Dat zei hier iemand vorige keer ook.

Denise: Toen die gas gaf, vielen ze hier met bosjes flauw.

Hans: De hulpdiensten moesten verwittigd worden.

Denise: De burgemeester moest nog net geen rampenplan afkondigen.

Alex: Die van mij maken lawaai.
(Alex geeft oordopjes)
Alstublieft, oordopjes. Zoals je zelf al zei: Je kan nooit voorzichtig genoeg zijn.

Hans: Dank u.

Angela: (roept) Alex!

Alex: Mijn vrouw roept. Nog een leuke avond.
(Alex gaat terug naar zijn tafel)

Angela: Je moet die mensen niet storen.

Alex: Ik ken die van ergens.

Angela: Wie?

Alex: Die mensen.

Angela: Ik heb die nog nooit gezien. Van waar ken je die?

Alex: Dat weet ik niet.
(Claudio komt aangesneld via deur 3 met de soep)

Claudio: Alstublieft mijnheer. Zuppa di Cipolle.

Alex: Wat zegt u?

Claudio: De uiensoep.

Alex: Dank u wel.

Claudio: (tot Angela) Heeft u al een keuze kunnen maken?

Angela: Ik heb nog geen boek gekregen.

Claudio: Inderdaad. De boeken. Ik haal ze even.
(Claudio loopt naar de bar om boeken)

Angela: Mag ik nu nog niet zeggen dat het een rare is. Hij loopt weer.

Alex: Ik heb nog geen bestek.
(Claudio komt met de boeken aangelopen)

Claudio: Mevrouw, mijnheer. Hebben jullie al een keuze kunnen maken?

Angela: Hoe kan dat nu? Ik heb nog geen boeken.
(Claudio geeft de boeken)

Claudio: Mevrouw, heeft u al een keuze kunnen maken?

Angela: Mag ik dit boek eerst open doen? Misschien kan je al een bestek voor mijn man halen.

Claudio: Natuurlijk.
(Claudio loopt naar de bar om bestek)

Angela: Straks is hij buiten adem.

Alex: Dat zal wel niet zeker.

(Claudio komt met het bestek aangelopen)

Claudio: Alstublieft mijnheer. Het bestek.
Mevrouw, heeft u nu al een keuze kunnen maken?

Angela: Doe voor mij maar de knapperig gefrituurde inktvisringen.

Claudio: Een zeer goede keuze mevrouw. Ik lust ook graag onze Calamaretti Fritti.
Het is trouwens een van de specialiteiten van onze chef. Als je het niet erg vindt dan zet ik voor mij een bord bij.

Angela: Pardon?

Claudio: Als je het niet erg vind dan ...

Angela: (invallen) Ik heb u wel gehoord. Maar ik vind dat ...

Alex: (invallen) Laat hem maar een bord bijzetten. Verworst betaald toch alles.

Claudio: Dank u mijnheer.
(Claudio loopt naar de bar om een bord)

Angela: Dit kan toch niet!!

Alex: En ik weet het niet meer hé.

Angela: Wat?

Alex: Vanwaar ik die mensen ken.
(Claudio komt aangelopen zonder bord)

Claudio: Hebben jullie ook al een keuze gemaakt uit onze hoofdgerechten?

Angela: Je mag nog even wachten, als het kan.

Claudio: Geen probleem. Jullie roepen maar. Ik haal vlug de Calamaretti Fritti.
(Claudio loopt naar de keuken. Af via deur 3)

Angela: Ik denk dat hij deze avond goed zal slapen.

Alex: Drinken we wijn bij ons eten?

Angela: Graag.
(Claudio komt aangelopen met de gefrituurde inktvisringen)

Claudio: Hier ben ik dan met onze Calamaretti Fritti.

Angela: Dank u. Amaai, dat is vlug.

Claudio: Onze kok noemt niet voor niets snelle Willy. Smakelijk eten.

Angela: Dank u.
(Claudio gaat bij aan tafel zitten en kijkt rond)

Alex: Je bord vergeten?

Claudio: Nee, dat heb ik niet nodig maar ik ben wel een bestek vergeten.
(Hij neemt vlug het vork van Alex)
Ik zal voor u straks wel een ander halen.

Angela: Je gaat toch niet uit mijn bord

Claudio: (invallen) Je moet altijd denken aan de afwasser.
(Claudio eet mee uit het bord van Angela)
Lekker! Vindt u ook niet mevrouw.

Angela: Ik ben nog niet begonnen en als ik u zo zie eten dan hoeft het voor mij niet meer.
(Angela staat recht)
We zullen dan toch maar beter naar huis gaan.

Alex: Nee, ga maar terug zitten. Wij gaan een flesje wijn bestellen? Ober, kan u ons iets aanbevelen.

Claudio: Zeg maar Claudio. Wij zijn hier allemaal vrienden onder elkaar. Ons restaurant beschikt over vele goede wijnen. Alles hangt er natuurlijk vanaf wat jullie wensen te eten. Maar ik kan u wel onze Soave Classico aanbevelen. Deze past bij vele gerechten.

Alex: Dan mag u een fles brengen.

Claudio: Dat komt in orde. Bedankt.
(Claudio loopt naar de bar)

Angela: Alex, echt waar! Ik wil hier weg! Die vreemde zit wel te eten uit mijn bord.

Alex: Vreemde? Hij noemt Claudio. Zo vreemd is hij toch niet meer.
(Alex staat recht)
Ik ga eens even naar de wc.

Angela: (zucht) Ok. Ik zal maar weer gaan zitten.
(Angela gaat terug zitten)

Alex: Claudio waar kan ik de wc vinden?

Claudio: (wijst naar wc deur) Die deur mijnheer.

Alex: Ok, dank u.

Claudio: Graag gedaan mijnheer.
(Angela begint met lange tanden te eten. Alex af via deur 2. Even later horen we de gsm van Angela)

Angela: Hallo, met Angela (stilte) Dag ma, wat is er? (stilte) Nee, wij zitten in een restaurant. Waarom? (stilte) Oei, dan zit je in het donker. (stilte) Nee, nee, we zijn in de buurt. Ik zal wel eens komen kijken. (stilte) Natuurlijk, ik zal de elektriciteit wel komen maken. (stilte) Ja Ma, daag. Ik kom direct.
(na het telefoongesprek staat Angela recht en gaat af via deur 1. Enkele ogenblikken later komt Anja op via deur 1. Ze gaat aan tafel zitten en begint te eten uit het bord van Angela. Claudio komt de fles wijn brengen)

Claudio: De fles Soave Classico. Wilt u even proeven mevrouw?

Anja: Ja, graag.
(Claudio schenkt een slokje wijn in en Anja proeft)
Lekker.
(Claudio schenkt beide glazen in)

Claudio: Alsjeblieft.

Anja: Dank u.
(Claudio gaat terug naar de bar. Anja eet verder. Enkele ogenblikken later komt Alex op via deur 2. Van zodra hij Anja ziet stopt hij en kijkt hij haar strak aan)

Anja: Wat is er schat? Wat sta je daar zo te staan?

Alex: A, A, A!

Anja: Wat is er? Heb je pijn?

Alex: A, A, Anja !! Wat doe jij hier??

Anja: Doe nu niet onnozel hé! Wat doen wij hier nu?

Alex: Wel eu...

Anja: (invallen) Eten natuurlijk. Wat doe je anders in een restaurant?

Alex: Wel eu...Eten zeker.

Anja: Stop nu eens met uw flauwe kul en kom aan tafel zitten en eet verder. Uw soep wordt koud.
(Alex gaat naar de tafel. Hij kijkt rond om te zien waar Angela is)
Wat is er nu toch? Ben je iets aan het zoeken?

Alex: Ja, Angelaaaa.
(Alex beseft ineens dat hij iets verraad en begint te zingen en dansen)
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la.

Anja: Alex! Hou op! Wat moeten de andere mensen wel denken.
(Alex gaat richting de andere tafel)

Alex: Ik zal het eens gaan vragen.

Anja: Nee, dat doe je niet. (gebiedend) Hier! Zit!!
(Alex gaat terug naar de tafel)

Alex: Woef, woef.

Anja: Eet uw soep op en vlug!
(Alex begint gulzig te eten)
Zo vlug bedoelde ik het nu ook niet. Heb jij nooit met manieren leren eten?

Alex: Jawel, maar je zei toch dat ze koud wordt.
(Alex eet gulzig verder. De gasten aan de andere tafel kijken naar hem)

Anja: Alex alsjeblieft. De mensen kijken.

Alex: Ze is op.
(Alex staat recht)

Anja: Wat is er? Wat ga je doen?

Alex: Afruimen. Mijn bord wegbrengen.

Anja: Waarom? Claudio zal dat wel komen halen. We zitten hier in een restaurant. Remember!!

Alex: Hoe ken jij zijn naam?

Anja: Heb jij Alzheimer of wat? Voor jij naar het wc ging heeft hij toch zijn naam gezegd.

Alex: Ben ik hier met u?

Anja: Nee! Met de heilige geest! Alex, nogmaals, stop met uwe flauwekul en ga terug zitten.

Alex: Nee, nee, ik ga mijn bord wegbrengen.
(Alex gaat naar de bar)
Claudio, waar is mijn vrouw?
(Claudio kijkt naar Anja en dan naar Alex)

Claudio: Voelt u zich niet lekker, mijnheer?

Alex: Waarom vraag je dat?

Claudio: (wijst) Omdat uw vrouw daar aan tafel zit te eten.

Alex: Ik bedoel die andere vrouw. Waar is die naartoe?

Claudio: Welke vrouw bedoelt u, mijnheer?

Alex: De vrouw waar ik mee binnengekomen ben.

Claudio: Volgens mij zit die daar aan tafel.

Alex: (luid) Maar dat kan niet.
(Anja staat recht en gaat naar de bar. Alex ziet dit niet)
Ik ben hier met Angela binnen gekomen.

Claudio: Met wie zegt u?
(Anja staat nu naast Alex.)

Alex: Angela!
(Alex ziet Anja naast hem staan en begint terug te zingen en te dansen)
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la.

Anja: Alex! Hou op! Kom terug aan tafel zitten!
(Anja en Alex gaan terug aan tafel zitten. Hans en Denise aan de andere
tafel kijken naar Anja en Alex. Anja merkt dit)
Hoe komt het toch dat jij altijd zo moet opvallen? Wat moet die ober wel
denken?

Alex: Misschien dat ik goed kan zingen en dansen.

Anja: Vanaf nu doe je normaal. De mensen kijken naar ons. Ik wil hier niet met u
in schandalen vallen.
(Alex kijkt naar de andere tafel maar op dat ogenblik kijken Hans en
Denise terug naar elkaar)

Alex: Dat heb je gedroomd. Die kijken niet naar ons.

Anja: Dat deden ze wel.

Alex: (tot de andere) Keken jullie naar mij?

Hans: Een beetje maar.

Denise: Wij vinden dat u mooi kan zingen.

Hans: En dansen.

Alex: (tot Anja) Zie je nu wel. Ik kan goed zingen en dansen.
(Alex begint weer te zingen en te dansen)
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la.

Anja: (invallen) Alex! Hou op! (tot de andere) Excuseer, mijn man is een beetje ziek. (wijst naar haar hoofd) Daar moet je niet opletten.

Alex: Ziek? Wie? IK?
(Claudio komt aangelopen en gaat terug aan tafel zitten)

Claudio: U heeft toch nog wat overgelaten mevrouw?

Anja: Natuurlijk. Ik wil niet dat je straks met honger naar huis gaat.
(Claudio begint te eten)

Hans: Ober!

Alex: Hij kan niet komen. Hij is aan het eten.

Hans: Wij willen ons dessert.

Claudio: Kan jij niet even gaan opnemen?

Alex: Zeker.
(Alex staat recht en gaat naar de andere tafel)
Wat mag het zijn voor mevrouw en mijnheer?

Hans: Kunnen wij de boeken krijgen of eu

Alex: (invallen) ...Ik vlieg al.
(Alex loopt naar de bar om de boeken. Hij kijkt voortdurend om zich heen)

Claudio: Uw man is een raar persoon. Wie loopt er nu in een restaurant?

Anja: Hij heeft dat ooit eens iemand zien doen.
(Alex komt aangelopen met de boeken. Hij blijft steeds in het rond kijken)

Alex: Alstublieft, de boeken.

Hans: Ik wou nog zeggen, eigenlijk hebben wij de boeken niet nodig.

Denise: Nee, wij nemen hier altijd hetzelfde. Nietwaar Claudio?

Claudio: Dat is zo. Voor mevrouw een Tiramisu met fruit en voor mijnheer een Sabayon.

Alex: Waarom moet ik dan de bestelling opnemen? Jij weet ze vanbuiten.

Claudio: Excuseer. Ik was even verstrooid.
(Alex gaat terug op zijn plaats zitten en legt de boeken op zijn tafel)

Anja: Waarom kijk jij altijd in het rond?

Alex: Willen we het hoofdgerecht bestellen?

Claudio: Dat is een goed idee.
(Claudio staat recht en begint al af te ruimen. Natuurlijk gebeurt dit op een gekke manier. Anja neemt een boek en kijkt erin)

Anja: Zeg eens waarom je zo raar doet?

Alex: Raar?

Anja: Je kijkt zo in het rond. Ben je naar iets op zoek?

Alex: Oh, eu, ik ..

Anja: (invallen) Niet zingen! Niet dansen!

Alex: Ik bewonder dit restaurant.

Anja: Dat zal wel.
(Claudio komt terug naar de tafel)

Claudio: Mevrouw, ik vond het voorgerecht subliem. Heeft het bij u ook zo gesmaakt?

Anja: Het was heel lekker.

Claudio: Hebben jullie al een keuze gemaakt?

Anja: Nee, het gaat hier te vlug maar geeft mij maar Ossetong van de grill met frietjes.

Claudio: 1 x Filetto ai Ferri. En voor mijnheer?

Alex: (Tegen zichzelf) Ik ben hier precies in een maffiafilm aanbeland. Daar verdwijnen ook mensen.

Claudio: Zei u maffia mijnheer?

Alex: Wat bedoel je?

Claudio: Costatine alla mafia is eveneens een goede keuze. Heeft u daar graag frietjes bij?
(Alex knikt)

Claudio: Hoe mag uw vlees gebakken zijn?

Alex: Mijn vlees? Goed gebakken.

Claudio: Dat komt in orde.
(Claudio gaat terug naar de bar en Anja staat recht)

Anja: Ik ga even mijn neus poederen.
(Anja gaat af via deur 2 en Alex spoed zich naar de bar. Tijdens de volgende replieken komt Angela terug op via deur 1 en gaat aan tafel zitten. Alex heeft hier niets van gemerkt)

Alex: Claudio, nu moet je eens goed naar mij luisteren. Ik vind dat die grap lang genoeg geduurd heeft.

Claudio: Wat bedoel je mijnheer?

Alex: Ik vraag het nog 1 maal. Waar is de vrouw waarmee ik hier binnen kwam? En zeg nu niet dat ze aan tafel zit.

Claudio: Het spijt me mijnheer maar ik kan niet anders. Uw vrouw zit aan tafel.

Alex: (luider) Dat is niet waar. Mijn vrouw zit ...
(op dat ogenblik kijkt Alex toevallig naar de tafel)
...aan tafel.
(Alex gaat naar de tafel en gaat zitten)
Angela, je bent terug.

Angela: Ja, Ik moest even weg. Wat stond jij daar bij Claudio te doen?

Alex: Wel, eu, (Alex kijkt richting deur 2) eu, Claudio zit in de problemen.

Angela: Oei, dat is erg.

Alex: Zijn zus is ziek en is naar huis moeten gaan en er is in de keuken veel werk vandaag. Hij kan het alleen niet aan en eu.. Ik heb voorgesteld dat jij hem wel wil helpen.

Angela: Ik? Maar Alex ben je nu helemaal gek geworden. Wij zijn hier om te eten en niet om te werken.

Alex: Maar Angela, We kunnen die arme Claudio toch niet aan zijn lot overlaten.

Angela: Maar ...

Alex: (invallen) ... Bedankt schat. Ik wist dat ik op u kon rekenen.
(staat recht) ik ga het direct zeggen.
(Alex gaat naar de bar)
Claudio, je moet me helpen.

Claudio: Natuurlijk mijnheer. Met wat kan ik u van dienst zijn.

Alex: Zie je die vrouw zitten?

Claudio: ja.

Alex: Dat is mijn vrouw.

Claudio: Dat had ik ondertussen al begrepen.

Alex: En die andere vrouw, die nu naar de wc is, is ook mijn vrouw.

Claudio: Ah ha, mijnheer is een kleine snoeper.

Alex: Die mogen elkaar niet zien.

Claudio: Dat kan ik begrijpen.

Alex: Ik heb Angela gezegd dat je hulp zocht in de keuken. Dus ik ga haar nu halen en jij houd haar bezig. Ondertussen probeer ik Anja hier weg te krijgen.

Claudio: Ik zal mijn best doen.

Alex: Dank u.

Claudio: Mijnheer mag ik u nog een goede raad geven? Plan uw agenda wat beter. Is het niet eenvoudiger dat je maar met 1 vrouw tegelijk afspreekt.

Alex: Ik weet niet hoe Anja hier terecht gekomen is.

(Alex gaat naar de tafel. Hij passeert de andere tafel en kijkt Hans in de ogen)

Angela! Vlug! Naar de keuken!

Angela: Zeg, mag ik eerst eens rustig mijn wijn leegdrinken.

Alex: Nee, nee, het is dringend.
(Alex zwijgt plots. Er valt een stilte)
Ik weet het!!

Angela: Wat weet jij?
(Wijst naar Hans)
Dat is een homo. Of nee, een travestiet!!

Angela: Zwijg nu eens! Straks hoort hij het nog.

Alex: Jij gelooft mij niet? Ik zal het bewijzen.
(Alex gaat naar Hans en Denise)
Mag ik u eens iets vragen?

Hans: Natuurlijk mag dat. Zo een toffe persoon als jij mag dat altijd.

Alex: Ben jij een travestiet?
(Er valt een stilte)
Je weet toch wat dat wil zeggen? Dat is een man die zich verkleedt in een vrouw.

Denise: Mijnheer! Wil je nu eens ophouden met mijn man te beledigen. Hij is niet wat u denkt dat hij is. En ik kan het weten.

Alex: Het kan toch zijn hobby zijn.
(Denise staat recht en geeft Alex een slag in zijn gezicht)

Denise: En dit is mijn hobby!!

Hans: Ga terug zitten liefje. Laten we geen scene maken.
(Denise gaat terug zitten)

Angela: Alex!! Kom hier!!
(Alex gaat terug naar zijn tafel)

Alex: Hij zei niet veel hé. Ik heb gelijk.

Angela: Hoe weet jij dat dan?

Alex: (denkt na) Dat weet ik zelf niet. Iets in mij zegt dat hij een travestiet is.
Komaan, drink nu uw glas wijn leeg.

Angela: Rustig. Jaag mij nu niet zo af.

Alex: Nee, nee, het is dringend. De kok heeft u nodig.

Angela: Mijn glas is nog halfvol.
(Alex neemt het glas van Angela en drinkt het leeg)

Alex: Voila, ze is leeg. Kom nu naar de bar.
(Alex en Angela gaan naar de bar.)

Claudio: Het is zeer fijn om te horen dat u mij wil helpen mevrouw.

Angela: Dat is zeer graag gedaan. Ik vind het heel erg dat uw zuster ziek is. Ik hoop dat ze vlug beter wordt.

Claudio: Mijn zuster? Ik heb geen zuster.

Angela: Alex???

Alex: Het is de zuster van de kok die plots ziek geworden is. Ze is nu naar de wc. Ze moest overgeven.

Angela: Ik dacht dat ze naar huis was.
(Alex kijkt naar Claudio en beide heren kijken dan naar Angela)

Alex + Claudio: Ze is teruggekomen.

Claudio: Wilt u me volgen naar de keuken?
(Claudio en Angela af deur 3. Alex gaat terug aan tafel zitten. Enkele ogenblikken later komt Anja op via deur 2 en gaat naar de tafel)

Anja: Heeft de ober het eten nog niet gebracht?

Alex: Neen, ik denk dat het druk is in de keuken.

Anja: Zal ik gaan vragen of het nog lang duurt?

Alex: Nee, vooral niet gaan vragen. Laat de mensen hun werk maar doen.
(Opeens komen Claudio gevolgd door Angela op via deur 3. Ze hebben de hoofdschotel bij. Alex ziet dit. Wanneer Claudio, Anja opmerkt draait hij zich om en gaat terug. Hij botst tegen Angela aan.)

Claudio: Sorry, maar wij zijn iets vergeten in de keuken.
(Angela en Claudio af deur 3. Alex is een beetje in paniek)

Alex: Schat, je moet dringend naar de wc.

Anja: Ik kom er juist van.

Alex: Maar eu, de kleine moet dringend.

Anja: Alex! De kleine is nog niet geboren.

Alex: Eu, Uw water breekt.

Anja: Neen, mijn water breekt niet. Wat is er? Wil je mij hier weggrijpen of wat?

Alex: U weggrijpen? Wie? Ik? Neeeeeeee. Ik zou niet weten waarom.
(vlug) Maar uw water breekt.

Anja: Nee, dat breekt niet en doe nu toch eens normaal zeg.
(Alex staat recht)

Alex: Als ik zeg dat uw water breekt dan breekt uw water.
(Alex neemt de bloemen uit de vaas die op tafel staat en giet het water over de broek van Anja.)

Anja: (Springt recht) Zot!! Wat doe jij nu?

Alex: Zie je nu wel dat uw water gebroken is.

Anja: Haal vlug ergens een doek!
(Alex kijkt rond en gaat dan naar de tafel van Denise en Hans die natuurlijk het schouwspel aan het volgen zijn.)

Alex: Excuseer, maar mag ik even jullie tafeldoek?
(Alex geeft vlug wat borden en tassen aan Denise en Hans en trekt dan aan de tafeldoek. Wat nog op de tafel stond ligt natuurlijk op de grond.)

Hans: Zeg, wat doet u nu?

Denise: U bent gestoord!!!

Alex: Het is voor de goede zaak.
(Hij gaat met de tafeldoek terug naar Anja)
Alstublieft schat. Uw doek.

Anja: Bruno, wat doe je nu toch. Kijk eens wat een puinhoop je ervan gemaakt hebt.

Alex: Schat, je vraagt een doek, dus ik geef u een doek. Mijn liefde voor u is enorm. (kijkt even naar deur 3) Maar maak nu maar dat je naar de wc bent.

Anja: Ja, ik moet nu wel naar de wc.

(Op dit ogenblik komt Angela op via deur 3 met een gerecht. Vlak erachter komt Claudio die Angela niet meer kan tegen houden. Anja gaat richting wc.)

Angela: Het eten is klaar.
(Alex kijkt van de ene vrouw naar de andere en snelt dan naar Angela. Anja af via deur 2)

Alex: Eindelijk eten.

Angela: Wie is die vrouw?

Alex: Vrouw? Welke vrouw.

Angela: Die daar juist bij u stond.
(Alex ontwijkt de vraag en kijkt ineens naar het plafond en wijst naar boven)

Alex: Oh zie daar!
(Iedereen kijkt naar boven.)

Angela: Ik zie niets.

Hans: Ik ook niet.

Angela: Wat is er te zien?

Alex: Ik zie een ster!

Angela: Wat zie jij?

Alex: Een ster.

Hans: Ik zie alleen het plafond.
(Alex begint het nummer "Ik zie een ster" te zingen. Claudio zet ondertussen het eten op tafel)

Alex: *Ik zie een ster,
hij staat nog ver,
maar strakjes komt ie dichterbij,
ik zie een lach,
een lieve lach,
die is alleen bestemd voor mij.*

Angela: Alex, hou op! Ga aan tafel zitten.
(Angela en Alex gaan naar de tafel)
Wie was die vrouw nu?

Alex: Die vrouw...

Angela: En zeg nu niet dat er geen was.

Alex: Die vrouw...eu.. Die vrouw was een vrouw. Eu...

Claudio: (invallen) Die vrouw was de zuster van de kok.
(Claudio gaat wat opruimen aan de andere tafel)

Angela: Die zieke zuster. Moest ze nu weer naar de wc gaan overgeven?

Alex: Inderdaad. Ze moest weer overgeven.

Angela: Dat is erg, Maar laat ons nu beginnen met eten
(Angela gaat zitten en begint te eten)

Alex: Maar nee, Angela. Jij moet in de keuken eten.

Angela: Waarom?

Alex: Het keukenpersoneel kan toch niet in de restaurant eten.

Angela: Ik ben toch geen keukenpersoneel.
(Alex roept Claudio)

Alex: Claudio
(Claudio gaat naar de tafel)

Claudio: U heeft geroepen.

Alex: Mijn vrouw wil haar eten in de keuken opeten.

Angela: Maar nee, ik wil hier eten.

Claudio: Dat vind ik heel fijn mevrouw dat u dat wil doen.
(Vanuit de keuken, deur 3, komt de kok op de scene.)

Willy: Kunnen jullie de gerechten van de volgende klanten komen halen?

Claudio: We komen onmiddellijk.

Willy: Alex, wat een verrassing om jou hier te zien.

Angela: Schat, ken jij die kok?
(Alex kijkt Willy aan en weet niet goed wat te zeggen. Hij begint te lachen)

Alex: Schat zegt ze. Hoe vriendelijk toch dit personeel. Ik kom hier zeker nog terug.

Willy: Natuurlijk kent hij mij. Ik ben zijn schoonvader.

Angela: Hoe kan dat nu? Jij bent mijn vader toch niet!

Willy: Jij bent zijn vrouw toch niet!
(Beide kijken naar Alex en deze begint overdreven te hoesten)

Claudio: Voelt u zich niet lekker mijnheer?

Angela: Ik ben wel zijn vrouw! Is het niet waar schat?
(Alex begint nog harder te hoesten)

Claudio: We moeten hem wat water geven.

Angela: Dat hij maar eerst een verklaring geeft.

Claudio: Maar hij stikt bijna mevrouw.

Willy: Er zal zeker een vergissing in het spel zijn.

Angela: Inderdaad, Je zal zijn schoonvader wel niet zijn.

Willy, Dat ben ik wel.

Angela: Ik ben in elk geval zijn vrouw!
(Anja komt op via deur 2)

Willy: Daar is mijn dochter. Nu kan je het zelf vragen.

Angela: Dat is uw dochter niet. Dat is jouw zuster.

Alex: Oh nee!
(Alex blijft hoesten en gaat nu zelfs op de grond liggen)

Claudio: Hij zei iets.

Anja: Wat is er hier gebeurd?

Claudio: Mijnheer begon onverwachts te hoesten maar het houdt niet op.
(Denise en Hans staan recht)

Denise: Misschien moeten we de 100 bellen.

Hans: Er is duidelijk iets mis met hem.

Angela: Ik wil hier eerst weten hoe de vork aan de steel zit.

Anja: Het is simpel. Ik ben hier met Alex aan het eten in het restaurant waar mijn vader kok is.

Willy: Zie je nu wel dat ik haar vader ben.

Angela: Er klopt iets niet. Ik ben hier met Alex iets aan het eten. Hij is mijn man.

Anja: Nee, hij is mijn man. Ik ben in verwachting van hem.

Claudio: Misschien kan mijnheer opheldering geven.

Denise: Dat zal moeilijk gaan. Hij wil maar niet ophouden met hoesten.
(Anja neemt bloemen uit de vaas van de andere tafel en giet het water op Alex. Deze stopt met hoesten en staat recht.)

Hans: Water! Een wondermiddel! Hij is al genezen.

Angela: Wie van ons is je vrouw?

Anja: De vraag klinkt belachelijk maar we moeten het weten.

Alex: Wel eu... Allebei.

Angela+Anja: Wat!!

Anja: Meen je dat nu?

Alex: Ja, Sorry.

Angela; Is dat al wat je daarop kan zeggen!

Alex: Ja, echt. Het spijt me. Ik ben een leugenaar en een bedrieger. Ik leid een dubbelleven.

Willy: Maak dat je weg bent of zo dadelijk leid je geen leven meer.

Claudio: Mijnheer, jij bent wel een straffe gast. Van u kan ik nog iets leren.

Angela: Waarom doe je zoiets?

Alex: Omdat ik jullie graag zie. Alles begon toen ik jouw ontmoette. (kijkt naar Angela) Jij was zo'n prachtvrouw dat ik je niet kwijt wilde maar ook u wilde ik niet kwijt (kijkt naar Anja) en zo ontstond de idee om met jullie beide te trouwen.

Anja: Besef jij wel dat je met onze gevoelens speelt.

Alex: (Kijkt naar Angela en Anja) Dames, echt waar. Ik hou zoveel van jullie. Ik wil jullie echt niet meer kwijt. Kunnen we geen oplossing vinden?

Angela: Een oplossing vinden! Hoe durf je zoiets te vragen. Maak dat je weg bent. Ik wil je nooit meer zien.

Anja: Bij mij moet je ook niet meer komen. Mijn kind zal zijn valse vader nooit kennen.

Hans: En dat noemt mij een travestiet.

Denise: Hij is zelf een bedrieger eerste klasse.

Willy: Maak dat je wegkomt voor ik ongelukken bega.

Alex: Alsjeblieft mensen, ik heb er spijt van.

Iedereen: Buiten!!!
(Alex gaat richting deur 1. Angela gaat zitten aan tafel. Er volgt een lichtflits. Daarna blijft iedereen behalve Angela en Alex onbeweeglijk staan.
De droom van Alex stopt.)

Angela: Kom je niet aan tafel zitten.

Alex: Nee, maar ik moet dringend weg. Ik moet naar een dokter.

Angela: Een dokter?

Angela: Wat scheelt er?

Alex: Ik weet het niet. Maar er is iets mis met mij!!

Einde

Epiloog:

Nota auteur: Eindigen doen we met een epiloog. Dit kan net zoals de proloog voor het doek op het podium of vooraan in de zaal of op een extra klein podium links of rechts vooraan.

Alex: Ja, mannen!! Zien jullie het nog zitten? Getrouwd zijn met 2 vrouwen. Het is niet simpel. En zeker niet, als je weet dat ik werkelijkheid en fantasie moeilijk uit elkaar kan houden.
(Alex kijkt op zijn horloge)
Ik zal nog eens naar de dokter gaan. Ik ben benieuwd welke raad hij mij nu weer gaat geven. Die mannen kunnen dat toch hé. Ze maken een praatje van 10 minuten en hola, het geld is verdient.
(plots horen we roepen)

Annie: (af) Hela! Wacht eens even!

Alex: Oei, we worden gestoord.
(Annie komt te voorschijn)

Annie: Hier ben jij! Ik heb je overal gezocht.

Alex: Heb je het tegen mij?

Annie: Tegen wie anders?
(Alex wijst naar het publiek)

Alex: Tegen iemand van die mensen.

Annie: Naar waar ga je eigenlijk?

Alex: Euh, mag ik eerst weten wie je bent.

Annie: Niet onnozel doen.

Alex: Sorry, maar ik ken u niet.
(Annie haalt uit haar handtas een trouwboekje)

Annie: Alsjeblieft.

Alex: Een trouwboekje moet je niet geven. Uw naam zeggen is voldoende.

Annie: Kijk erin!
(Alex kijkt in het boekje)

Alex: Jij bent mijn vrouw!!

Annie: Ja! Toen ik dat werd begon mijn miserie.

Alex: Jij noemt Annie!!

Annie: En jij kan lezen.

Alex: (tegen zichzelf) Mijn vrouw noemt Annie.

Annie: Vertel nu vlug naar waar je gaat want ik moet dringend weg. Ik heb afgesproken met 2 vriendinnen. We hebben plannen voor een zanggroepje te beginnen. A3!!

Alex: A3??

Annie: Angela, Anja en Annie.

Alex: Neeeeeeeeeeeeeeee!!!!!!.

Annie: Wat is er? Waarom doe je nu zo?

Alex: Ik moet dringend naar een dokter.

Annie: Waarom?

Alex: (tegen het publiek) Zeg jullie het maar.

Publiek: Er is iets mis met hem!!
(indien het publiek niet reageert)

Alex: (neergeslagen) Ik zal het zelf zeggen. Er is iets mis met mij!!

Einde